DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 767.6811/2 FOR #1518

FROM Greece (Skinner) DATED Oct.31, 1930
TO NAME

1—1127

REGARDING: Enclosing informal copies of the Treaty of Neutrality, Conciliation and Arbitration between Greece and Turkey.

INDEX BUREAU
767.6812/2

las

DOCUMENT FILE

NOTE

767.6812/3 3

SEE 867.9111/303 FOR #

FROM Istanbul (Allen) DATED Feb. 23, 1931

NAME

TO

1—1172 GPO

REGARDING: the ratification on February 12, 1931, by the Grand National Assembly, of the treaty of amity, neutrality, conciliation and arbitration which had been concluded with Greece on October 30, 1930, as well as the protocol concerning limitation of naval armament annexed thereto.

dew

DOCUMENT FILE

NOTE

767.63112/4

SEE 767.6811/10 FOR #1709

FROM Greece (Skinner) DATED April 30, 1931

TO NAME

1—1172 ...

REGARDING:

Copies of the OFFICIAL GAZETTE containing notice of ratification and text of the Greco-Turkish Treaty of Amity, Neutrality, Conciliation and Arbitration signed at Angora on October 30, 1930.

W1

No. 1709.

Athens, April 30, 1931.

Subject: Ratification of Greco-Turkish Treaty.

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

There are enclosed herewith, copies of the Official Gazette No. 96, dated April 15, 1931, which contain the notice of notification, as well as the text in French and Greek, of the Greco-Turkish Treaty of Amity, Neutrality, Conciliation and Arbitration, signed at Angora on October 30, 1930.

Respectfully yours,

(Signed) Robert P. Skinner

Copy to American Embassy at Istanbul

Enclosures as stated

RPS/ewf

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἀπριλίου **1931** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **96**

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Διὰ τὸ ἐσωτερικόν:
Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α′, Β′ καὶ Γ′ ἐτησίως..... Δρ. 200
Διὰ τὸ Παράρτημα μόνον ἐτησίως..... » 150
Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως..... » 300
Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν..... » 200
Διὰ τὸ ἐξωτερικόν:
Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α′, Β′ καὶ Γ′ ἐτησίως..... » 400
Διὰ τὸ Παράρτημα μόνον ἐτησίως..... » 300
Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως..... » 600
Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν..... ..... » 400

Διὰ δημοσιεύσεις δικαστικῶν πράξεων κλπ. ὁ στίχος Δρ. 2.50
Διὰ καταστατικὰ κλπ. κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης » 180.—
Ἡ τιμὴ ἑκάστου ἡμερησίου φύλλου..... » 2.—
Ἑκάστου δὲ φύλλου Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν... » 3.—

Ἡ συνδρομὴ ἄρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε προπληρωτέα.

Αἱ πληρωμαὶ διὰ συνδρομὰς καὶ δημοσιεύσεις ἐνεργοῦνται εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, προσαγομένου κατόπιν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον τοῦ οἰκείου διπλοτύπου πληρωμῆς.

ΝΟΜΟΙ

Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπογραφείσης ἐν Ἀγκύρᾳ τὴν 30ὴν Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. Ἑλληνοτουρκικῆς Συνθήκης φιλίας, οὐδετερότητος, διαλλαγῆς καὶ διαιτησίας καὶ τοῦ συνοδεύοντος αὐτὴν πρωτοκόλλου περὶ περιορισμοῦ τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν.

Νόμος 4917

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀγκύρᾳ τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1930 Συνθήκη Φιλίας, Οὐδετερότητος, Διαλλαγῆς καὶ Διαιτησίας, ἐξ ἄρθρων 28 ἧς τὸ κείμενον ἕπεται ἐν *Γαλλικῷ* πρωτοτύπῳ καὶ Ἑλληνικῇ μεταφράσει ὡς καὶ τὸ συνοδεῦον αὐτὴν πρωτόκολλον περιορισμοῦ τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἀπριλίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
Α. Μιχαλακόπουλος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ν. Ἀβραάμ

TRAITE D'AMITIE, DE NEUTRALITE, DE CONCILIATION ET D'ARBITRAGE.

Le Président de la République Hellénique et le Président de la Republique Turque, soucieux de suivre en toute circonstance une politique de concorde, voulant affirmer leur désir de contribuer à l'oeuvre de la paix générale et de résoudre selon les principes les plus élevés du Droit International Public, les différends qui viendraient à s'élever entre la Grèce et la Turquie ont

ΣΥΝΘΗΚΗ ΦΙΛΙΑΣ, ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΟΣ, ΔΙΑΛΛΑΓΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, ἐν τῇ μερίμνῃ των ὅπως ἀκολουθήσωσιν ἀνὰ πᾶσαν περίστασιν πολιτικὴν καὶ θέλοντες νὰ διαδηλώσωσι τὴν ἐπιθυμίαν των βάλωσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς γενικῆς εἰρήνης, λύσεις δέον νὰ ὑποπρὸς τὰς ὑψίστας ἀρχὰς τοῦ Δημοσίου [illegible] τῶν προβλεπτὰς διαφορὰς, αἵτινες ἤθελον ἀναφυῆ μετ

décidé de réaliser dans un Traité leur intention commune et ont désigné par leurs plénipotentiaires.

Le Président de la Republique Hellénique.

Son Excellence M. ELEFTERIOS K. VENISELOS, Président du Conseil des Ministres.

Son Excellence M. ANDRE MICHALAKOPOULOS, Vice-Président du Conseil des Ministres, Ministre des Affaires Etrangères.

Le Président de la Republique Turque:

Son Excellence ISMET PASA, Président du Conseil des Ministres député de Malatya.

Son Excellence le Docteur TEVFIK RUSTU BEY, Ministre des Affaires Etrangères député d' Izmir.

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et dûe forme, sont convenus des dispositions suivantes.

Article 1.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent réciproquement à n'entrer dans aucune entente d'ordre politique ou économique et dans aucune combinaison dirigées contre l'une d'elles.

Article 2.

Au cas où l'une des Hautes Parties contractantes malgré son attitude pacifique serait l'objet d'une agression de la part d'une ou de plusieurs Puissances, l'autre Partie s'engage à observer la neutralité pendant toute la durée du conflit.

Article 3.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à soumettre à la procédure de conciliation prévue dans les articles 7—19 ci-après toutes les questions qui viendraient à les diviser et qui n'auraient pu être résolues par les procédés diplomatiques ordinaires. En cas de non réussite de la procédure de conciliation un règlement judiciaire sera recherché conformément aux articles 20—23 du présent Traité, à moins que les Parties ne tombent d'accord pour recourir à un tribunal arbitral constitué conformément aux articles 55 et suivants de la Convention pour le règlement pacifique des conflits internationaux du 18 Octobre 1907 ou à tout autre accord existant entre elles.

Article 4.

Les dispositions de l'article précédent ne s' appliquent pas aux questions qui, en vertu des Traités en vigueur entre les Hautes Parties contractantes, rentrent dans la compétence de l'une d'elles, ni aux questions qui se rapportent au droit de souveraineté. Chacune des Parties aura le droit de déterminer, par une déclaration écrite, si une question relève du droit de souveraineté, l'autre Partie pouvant, en cas de contestation recourir à l'arbitrage ou à la Cour Permanente de Justice Internationale pour faire décider de cette [illegible] préjudicielle.

[illegible] dispositions de l'article précédent ne s'appli[illegible]nt pas aux différends nés de faits qui sont [illegible] présent traité et qui appartiennent au

Τουρκίας, ἀπεφάσισαν νὰ πραγματοποιήσωσι διὰ συνθήκης τὴν κοινὴν αὐτῶν πρόθεσιν καὶ ὥρισαν πρὸς τοῦτο ὡς πληρεξουσίους των.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας:

τὴν Α. Ε. τὸν κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ, Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

τὴν Α. Ε. τὸν κ. ΑΝΔΡΕΑΝ ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΝ, Ἀντιπρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας:

τὴν Α. Ε. τὸν ΙΣΜΕΤ ΠΑΣΣΑΝ, Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Βουλευτὴν Μαλάτιας.

τὴν Α. Ε. τὸν Δόκτορα ΤΕΦΗΚ ΡΟΥΣΔΗ ΒΕΗ, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Βουλευτὴν Σμύρνης.

οἵτινες ἀφοῦ ἐκοινοποίησαν ἀλλήλοις τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα εὑρεθέντα ἐν τάξει συνεφώνησαν τὰ ἑξῆς

Ἄρθρον 1.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσιν ἀμοιβαίως τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως εἰς οὐδεμίαν εἰσέλθωσι συμφωνίαν πολιτικῆς ἢ οἰκονομικῆς φύσεως ἢ συνδυασμὸν ἐστραμμένον ἐναντίον τοῦ ἑτέρου ἐξ αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἐν' ᾗ περιπτώσει τὸ ἕν τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, παρὰ τὴν εἰρηνικὴν του στάσιν ὑποστῇ ἐπίθεσιν μιᾶς ἢ πλειόνων Δυνάμεων, τὸ ἕτερον Μέρος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τηρήσῃ οὐδετερότητα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συρράξεως.

Ἄρθρον 3.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς συνδιαλλαγῆς τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῶν κατωτέρω ἄρθρων 7—19, πάντα τὰ ζητήματα ἅτινα ἤθελον τυχὸν διαιρέσει αὐτὰ καὶ ὧν ἡ λύσις δὲν θὰ ἐπετυγχάνετο διὰ τῆς συνήθους διπλωματικῆς ὁδοῦ. Ἐν περιπτώσει ἀπότυχίας τῆς διαδικασίας συνδιαλλαγῆς θὰ ἐπιζητηθῇ δικαστικὸς διακανονισμὸς συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 20—23 τῆς παρούσης Συνθήκης, ἐκτὸς ἐὰν τὰ Μέρη συμφωνήσωσιν ἵνα προσφύγωσιν εἰς διαιτητικὸν δικαστήριον συσταθησόμενον συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 55 καὶ ἀκόλουθα τῆς Συμβάσεως περὶ εἰρηνικοῦ κανονισμοῦ διεθνῶν διαφορῶν τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1907 ἢ εἰς πᾶσαν ὑπάρχουσαν μεταξὺ αὐτῶν ἑτέραν συμφωνίαν.

Ἄρθρον 4.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ ζητήματα ἅτινα, δυνάμει τῶν ἐν ἰσχύϊ μεταξὺ τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν Συνθηκῶν, ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ἑνὸς ἐξ αὐτῶν, οὐδὲ εἰς τὰ σχετιζόμενα μὲ τὸ δικαίωμα τῆς κυριαρχίας. Ἑκάτερον τῶν Μερῶν θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ καθορίσῃ δι' ἐγγράφου δηλώσεως ἐὰν ζήτημά τι ἀνάγεται εἰς τὸ δικαίωμα τῆς κυριαρχίας, τοῦ ἑτέρου Μέρους δυναμένου, ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως νὰ προσφύγῃ εἰς διαιτησίαν ἢ εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης ἵνα προκαλέσῃ ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ προδικαστικοῦ τούτου ζητήματος.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς διαφορὰς ὀφειλομένας εἰς γεγονότα προηγηθέντα τῆς παρούσης συνθήκης, καὶ ἅτινα ἀνήκουσιν εἰς τὸ παρελθόν.

Article 5.

Les différends pour la solution desquels une procédure speciale serait prévue par d'autres convention en vigueur entre les Parties en litige seront réglés conformément aux dispositions de ces conventions.

Article 6.

S'il s'agit d'un différend dont l'objet, d'après la législation intérieure de l'une des Parties, relève de la compétence des autorités judiciaires ou administratives, cette Partie pourra s'opposer à ce que ce différend soit soumis aux diverses procédures prévues par le présent Traité, avant qu'une décision définitive ait eté rendue dans des délais raisonnables par l'autorité compétente.

La Partie qui, dans ce cas, voudra recourir aux procédures prévues par la présent Traité, devra notifier à l'autre Partie son intention dans un délai d'un an, à partie de la décision susvisée.

Article 7.

Sur la demande adressée par l'une des Parties contractantes à l'autre Partie, une commission permanente de conciliation sera constituée dans les six mois qui suivront l'échange des ratifications du présent Traité.

Sauf accord contraire des Parties, la commission de conciliation sera constituée de la façon suivante :

1. La Commission comprendra cinq membres. Les Parties en nommeront chacune un, choisi parmi leurs nationaux respectifs. Les trois autres commissaires seront choisis d'un commun accord parmi les ressortissants de tierces Puissances. Ces derniers devront être de nationalités différentes, ne pas avoir leur résidence habituelle sur le territoire des Parties, ni se trouver à leur service. Parmi eux, les Parties désigneront le Président de la Commission et, en cas de désaccord, le sort déterminera lequel des trois Commissaires sera le Président.

2. Les commissaires seront nommés pour trois ans et seront rééligibles. Les commissaires nommés en commun pourront être remplacés au cours de leur mandat, de l'accord des Parties.

Tant que la procédure n'est pas ouverte, chacune des Parties aura le droit de procéder au remplacement du commissaire nommé par elle.

3. Il sera pourvu, dans le plus bref délai, aux vacances qui viendraient à se produire par suite de décès ou de démission ou tout autre empêchement, suivant le mode fixé pour les nominations.

Article 8.

Si, lorsqu'il s' élève un différend, il n'existe pas une commission permanente de conciliation nommée par les Parties, une commission spéciale de conciliation sera constituée pour l'examen du différend dans un délai de trois mois à compter de la demande adressée par l'une des Parties à l'autre. Les nominations se feront conformément aux dispositions de l'article précédent, à moins que les Parties n'en décident autrement.

Article 9.

Si la nomination des Commissaires à désigner en commun n'intervient pas dans les délais prévus aux

Ἄρθρον 5.

Αἱ διαφοραὶ διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ὁποίων εἰδικὴ προβλέπεται διαδικασία ὑπ' ἄλλων ἐν ἰσχύϊ μεταξὺ τῶν Μερῶν συμβάσεων, θὰ λύωνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν συμβάσεων τούτων.

Ἄρθρον 6.

Προκειμένου περὶ διαφορᾶς ἧς τὸ ἀντικείμενον κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν νομοθεσίαν ἑνὸς τῶν Μερῶν, εἶναι τῆς ἁρμοδιότητος τῶν δικαστικῶν ἢ διοικητικῶν αὐτοῦ ἀρχῶν, τὸ Μέρος τοῦτο δύναται νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὴν ὑποβολὴν τῆς διαφορᾶς εἰς τὰς διαδικασίας τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως πρὶν ἢ ἐκδοθῇ ἐντὸς λογικῆς προθεσμίας ὁριστικὴ ἀπόφασις ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς.

Τὸ Μέρος τὸ ὁποῖον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ θελήσῃ νὰ προσφύγῃ εἰς τὰς προβλεπομένας παρὰ τῆς παρούσης Συνθήκης διαδικασίας ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ τὴν πρόθεσίν του εἰς τὸ ἕτερον Μέρος ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 7.

Κατόπιν αἰτήσεως ἀπευθυνθησομένης ὑπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν πρὸς τὸ ἕτερον Μέρος, θὰ συγκροτηθῇ ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης Συνθήκης διαρκὴς ἐπιτροπὴ συνδιαλλαγῆς.

Πλὴν τῆς περιπτώσεως ἀντιθέτου Συμφωνίας τῶν Μερῶν ἡ Ἐπιτροπὴ Συνδιαλλαγῆς θὰ συγκροτηθῇ ὡς ἑξῆς :

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ θ' ἀπαρτίζηται ἐκ πέντε μελῶν. Ἑκάτερον τῶν Μερῶν θὰ διορίζῃ ἕνα Ἐπίτροπον, λαμβανόμενον μεταξὺ τῶν ὑπηκόων του. Οἱ τρεῖς λοιποὶ ἐπίτροποι θὰ ἐκλέγωνται ἀπὸ συμφώνου μεταξὺ τῶν ὑπηκόων ξένων Ἐπικρατειῶν. Οὗτοι δέον ν' ἀνήκωσιν εἷς ἕκαστος εἰς διάφορον ἐθνικότητα, νὰ μὴ ἔχωσι τὴν συνήθη αὐτῶν κατοικίαν ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τῶν Μερῶν, οὔτε νὰ διατελῶσι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των. Μεταξὺ αὐτῶν τὰ Μέρη θὰ ὑποδείξωσι τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς καί, ἐν περιπτώσει ἀσυμφωνίας, διὰ κλήρου θ' ἀποφασίζηται τὶς τῶν τριῶν Ἐπιτρόπων θὰ ᾖ Πρόεδρος.

2. Οἱ Ἐπίτροποι θὰ διορίζωνται διὰ τρία ἔτη. Θὰ δύνανται νὰ ἐπανεκλεγῶσιν. Οἱ ἀπὸ κοινοῦ διοριζόμενοι Ἐπίτροποι θὰ δύνανται ν' ἀντικαθιστῶνται διαρκούσης τῆς ἐντολῆς των, ἐὰν τὰ Μέρη συμφωνήσωσι σχετικῶς. Ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει γίνῃ ἔναρξις τῆς διαδικασίας ἑκάτερον τῶν Μερῶν θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διορισθέντος Ἐπιτρόπου.

3. Ἐν περιπτώσει χηρείας θέσεως κατόπιν θανάτου, παραιτήσεως ἢ ἄλλου κωλύματος αὕτη θὰ πληροῦται τὸ ταχύτερον συμφώνως μὲ τὸν τρόπον τὸν ὁριζόμενον διὰ τοὺς διορισμούς.

Ἄρθρον 8.

Ἐὰν ὅταν ἀναφυῇ διαφορά, δὲν ὑπάρχει διαρκὴς Ἐπιτροπὴ Συνδιαλλαγῆς διωρισμένη ὑπὸ τῶν Μερῶν, εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ Συνδιαλλαγῆς θὰ συγκροτῆται διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς διαφορᾶς, ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀπευθυνθησομένης παρὰ τοῦ ἑνὸς τῶν Μερῶν εἰς τὸ ἕτερον αἰτήσεως. Οἱ διορισμοὶ θὰ γίνωνται συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, πλὴν ἐὰν τὰ Μέρη ἄλλως ἀποφασίσωσιν.

Ἄρθρον 9.

Ἐὰν ὁ διορισμὸς τῶν Ἐπιτρόπων οἵτινες δέον νὰ ὑποδειχθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ, δὲν γίνῃ ἐντὸς τῶν προβλε-

articles 7 et 8, le soin de procéder aux nominations nécesssaires sera confié à une tierce Puissance choisie d'un commun accord par les Parties et si l'accord ne s'établit pas à ce sujet, chaque Partie désignera une Puissance différente et les nominations seront faites de concert par les Puissances ainsi choisies. Enfin si dans un délai de trois mois, ces deux Puissances n'ont pu tomber d'accord, chacune d'elles présentera des candidats en nombre égal à celui des membres à désigner. Le sort déterminera lesquels des candidats ainsi présentés seront admis.

Articles 10.

La Commission de conciliation sera saisie par voie de requête adressée au Président par les deux Parties agissant d'un commun accord, ou, à défaut, par l'une ou l'autre des Parties.

La requête, aprés avoir exposé sommairement l'objet du litige, contiendra l'invitation à la Commission de procéder à toutes mesures propres à conduire à une conciliation.

Si la requête émane d'une seule des Parties, elle sera notifiée par celle-ci sans délai à l'autre Partie.

Article 11.

Dans un délai de quinze jours à partir de la date où l'une des Parties aura porté un différend devant la commission de conciliation, chacune des Parties pourra, pour l'examen de ce différend, remplacer son commissaire par une personne possédant une compétence spéciale dans la matière. La partie qui usera de ce droit en fera immédiatement la notification à l'autre Partie, celle-ci aura, dans ce cas, la faculté d'agir de même dans un délai de quinze jours à compter de la date où la notification lui sera parvenue

Article 12.

La Commission de conciliation se réunira, sauf accord contraire des Parties, au lieu désigné par son président.

Article 13.

La Commission de conciliation aura pour tâche d'élucider les questions en litige, de recueillir à cette fin toutes les informations utiles et de s'efforcer de concilier les Parties.

Après examen de l'affaire elle formulera, dans un rapport, les propositions en vue du réglement du différend.

Article 14.

La Commission de conciliation réglera elle-même sa procédure-qui dans tous les cas devra être contradictoire-en tenant compte, si elle n'en décide autrement à l'unanimité, des dispositions du titre III de la Convention de la Haye du 18 Octobre 1907 pour le réglement pacifique des conflits internationaux.

Article 15.

Les travaux de la Commission de conciliation ne seront publics qu'en vertu d'une décision prise par la commission avec l'assentiment des Parties.

πομένων εἰς τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 προθεσμιῶν, θ' ἀνατίθηται εἰς τρίτην Δύναμιν ἀπὸ κοινοῦ ἐκλεχθησομένην ὑπὸ τῶν Μερῶν, ἡ φροντὶς τοῦ νὰ προβῇ εἰς τοὺς ἀναγκαίους διορισμούς, καὶ ἐὰν δὲν ἐπέλθῃ σχετικὴ συμφωνία, ἕκαστον Μέρος θὰ ὑποδείξῃ μίαν διάφορον δύναμιν, καὶ οἱ διορισμοὶ θὰ γίνουν ὑπὸ τῶν οὕτω ἐκλεχθησομένων Δυνάμεων ἀπὸ κοινοῦ. Τέλος ἐὰν ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν αἱ δύο αὗται Δυνάμεις δὲν δυνηθοῦν νὰ συμφωνήσουν, ἑκατέρα θὰ ὑποδείξῃ ἀριθμὸν ὑποψηφίων ἴσον πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν διοριστέων Μελῶν. Ὁ κλῆρος θ' ἀποφασίσῃ τίνες τῶν οὕτω ὑποδεικνυομένων ὑποψηφίων θὰ γίνωσι δεκτοί.

Ἄρθρον 10.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Συνδιαλλαγῆς θὰ ἐπιλαμβάνεται δι' αἰτήσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Πρόεδρον ὑπὸ τῶν δύο Μερῶν ἐνεργούντων ἐκ συμφώνου ἢ ἐλλείψει συμφωνίας ὑφ' ἑνὸς τῶν Μερῶν. Ἐν τῇ αἰτήσει θὰ ἐκτίθηται περιληπτικῶς τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς καὶ θὰ καλῆται ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ λάβῃ πάντα τὰ μέτρα τὰ δυνάμενα ν' ἀγάγωσιν εἰς συνδιαλλαγήν.

Ἐὰν ἡ αἴτησις προέρχεται ἐξ ἑνὸς μόνον τῶν Μερῶν, θὰ κοινοποιῆται συγχρόνως ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἕτερον Μέρος

Ἄρθρον 11.

Ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς εἰσαγωγῆς τῆς διαφορᾶς ὑφ' ἑνὸς τῶν Μερῶν πρὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνδιαλλαγῆς, ἑκάτερον τούτων δύναται διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς διαφορᾶς ταύτης ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν Ἐπίτροπόν του διὰ προσώπου ἔχοντος εἰδικὴν ἁρμοδιότητα ἐν τῷ ζητήματι.

Τὸ Μέρος τὸ ὁποῖον ἤθελε κάμει χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου θὰ κοινοποιήσῃ τοῦτο εὐθὺς εἰς τὸ ἄλλο Μέρος τὸ ὁποῖον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ πράξῃ τὸ αὐτὸ ἐντὸς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὡς ἄνω κοινοποιήσεως.

Ἄρθρον 12.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Συνδιαλλαγῆς θὰ συνεδριάζῃ ἐν τῷ τόπῳ τῷ ὁριζομένῳ ὑπὸ τοῦ Προέδρου της, ἐκτὸς ἐὰν τὰ Μέρη ἤθελον ἀποφασίσῃ ἄλλως.

Ἄρθρον 13.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Συνδιαλλαγῆς θὰ ἔχῃ ὡς ἔργον τὴν διευκρίνισιν τῶν ἀμφισβητουμένων ζητημάτων, τὴν συλλογὴν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ πάσης χρησίμου πληροφορίας καὶ τὴν προσπάθειαν ἐπιτεύξεως συνδιαλλαγῆς τῶν Μερῶν.

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος θὰ συντάσσῃ ἔκθεσιν ἐν ᾗ θὰ διατυποῦνται προτάσεις ἐπὶ σκοπῷ διακανονισμοῦ τῆς διαφορᾶς.

Ἄρθρον 14.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Συνδιαλλαγῆς θὰ κανονίζει ἡ ἰδία τὴν διαδικασίαν της, ἥτις πάντως δέον νὰ εἶναι κατ' ἀντιμωλίαν λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν, ἐὰν δὲν ἀποφασίσῃ παμψηφεὶ ἄλλως, τὰς διατάξεις τοῦ τίτλου ΙΙΙ τῆς Συμβάσεως τῆς Χάγης τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1907 περὶ εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ τῶν διεθνῶν διαφορῶν.

Ἄρθρον 15.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιτροπῆς Συνδιαλλαγῆς θὰ εἶναι δημόσιαι μόνον ἐὰν ληφθῇ σχετικὴ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς τῇ συγκαταθέσει τῶν Μερῶν.

Article 16.

Les Parties seront représentées auprès de la Commision de conciliation par des agents ayant mission de ervir d'intermédiaires entre elles et la commission ; les pourront, en outre, se faire assister par des conseils et experts nommés par elles à cet effet et demander l'audition de toutes personnes dont le témoignage leur paraitrait utile.

La commission aura, de son côté, la faculté de demander des explications orales aux agents, conseils et experts des deux Parties ainsi qu'à toutes personnes qu'elle jugerait utile de faire comparaître avec l'assentiment de leur gouvernement.

Article 17.

Les Parties s'engagent à faciliter les travaux de la Commission de conciliation et, en particulier, à lui fournir, dans la plus large mesure possible, tous documents et informations utiles, ainsi qu'à user des moyens dont elles disposent pour lui permettre de procéder sur leur territoire et selon leur législation à la citation et à l'audition de témoins ou d'experts et à des transports sur les lieux.

Article 18.

La Commission de conciliation présentera son rapport dans les quatre mois à partir du jour où elle aura été saisie du différend, à moins que les Parties ne conviennent de proroger ce délai.

Un exemplaire du rapport sera remis à chacune des Parties.

Le rapport n'aura, ni quant à l'exposé des faits. ni quant aux considérants juridiques et aux conclusions, le caractère d'une sentence arbitrale.

Article 19.

La Commission de conciliation fixera le délai dans lequel les Parties auront à se prononcer au sujet de propositions de réglement contenues dans son rapports Ce délai ne dépassera pas trois mois.

Article 20.

Pendant la durée effective de la procédure, chacun des commissaires nommés de commun accord recevra une indemnité dont le montant sera arrêté par les Parties et payé par elles dans une égale mesure. Chaque Partie, par contre, fixera et payera l'indemnité du membre de la commission nommé par elle.

Les frais généraux occasionnés par le fonctionnement de la commission seront supportés également par les deux Parties.

Article 21.

Si les recommandations de la Commission ne sont pas acceptées par les deux Parties, chacune d'elles aura la faculté de soumettre le différend à la Cour Permanente de Justice Internationale, dans le délai fixé par le rapport de la Commission.

Dans le cas où, de l'avis de la Cour, le litige ne se rait pas d'ordre juridique, les Parties conviennent qu'elle pourra le trancher ex aequo et bono, si une règle du droit international ne peut pas lui être appliquée

Ἄρθρον 16.

Τὰ μέρη θ' ἀντιπροσωπεύωνται ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς Συνδιαλλαγῆς παρὰ πρακτόρων ὧν ἡ ἀποστολὴ θὰ εἶναι νὰ χρησιμεύωσιν ὡς σύνδεσμοι μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς. Τὰ Μέρη θὰ δύνανται πρυσέτι νὰ χρησιμοποιῶσι τὰ ὑπηρεσίας συμβούλων καὶ ἐμπειρογνωμόνων ὑπ' αὐτῶν πρὸς τοῦτο διοριζομένων καὶ νὰ ζητῶσι τὴν ἐξέτασιν παντὸς προσώπου οὗτινος ἡ κατάθεσις ἤθελε φανῇ αὐτοῖς χρήσιμος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ ἐξ ἄλλου τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ προφορικὰς ἐξηγήσεις εἰς τοὺς πράκτορας, συμβούλους καὶ ἐμπειρογνώμονας τῶν δύο Μερῶν, ὡς καὶ εἰς πᾶν πρόσωπον, τοῦ ὁποίου ἤθελε κρίνει χρήσιμον τὴν ἐξέτασιν, τῇ συγκαταθέσει τῆς Κυβερνήσεώς των.

Ἄρθρον 17.

Τὰ Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διευκολύνωσι τὰ ἔργα τῆς Ἐπιτροπῆς Συνδιαλλαγῆς καὶ ἰδιαιτέρως νὰ παράσχωσιν αὐτῇ ἐν τῷ εὐρυτέρῳ δυνατῷ μέτρῳ πάντα τὰ ἔγγραφα καὶ πᾶσαν χρήσιμον πληροφορίαν ὡς καὶ νὰ χρησιμοποιήσωσι πάντα τὰ εἰς διάθεσιν αὐτῶν μέσα, ἵνα δύνηθῇ ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ προβῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους των καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν των εἰς τὴν κλήτευσιν καὶ ἐξέτασιν μαρτύρων ἢ ἐμπειρογνωμόνων, ἢ εἰς ἐπιτοπίαν ἔρευναν.

Ἄρθρον 18.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Συνδιαλλαγῆς θὰ ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσίν της ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐπελήφθη τῆς διαφορᾶς ἐκτὸς ἐὰν τὰ Μέρη συμφωνήσωσι νὰ παρατείνωσι τὴν προθεσμίαν ταύτην. Ἓν ἀντίτυπον τῆς ἐκθέσεως θὰ παραδοθῇ εἰς ἑκάτερον τῶν Μερῶν. Ἡ ἔκθεσις δὲν θὰ ἔχῃ χαρακτῆρα διαιτητικῆς ἀποφάσεως οὔτε ὡς πρὸς τὸ πραγματικὸν οὔτε ὡς πρὸς τὸ νομικὸν μέρος αὐτῆς, οὔτε καὶ ὡς πρὸς τὰ συμπεράσματά της.

Ἄρθρον 19.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Συνδιαλλαγῆς θὰ ὁρίσῃ τὴν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας τὰ Μέρη ὀφείλουσι νὰ ἀποφανθῶσιν ἐπὶ τῶν προτάσεων διακανονισμοῦ τῶν περιεχομένων ἐν τῇ ἐκθέσει. Ἡ προθεσμία αὕτη δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς τρεῖς μῆνας.

Ἄρθρον 20.

Κατὰ τὴν πραγματικὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας, ἕκαστος τῶν κοινῇ συναινέσει διωρισμένων Ἐπιτρόπων θὰ λαμβάνῃ ἀποζημίωσιν ἥτις θὰ ὁρισθῇ ὑπὸ τῶν δύο Μερῶν, ἑκάτερον τῶν ὁποίων θὰ καταβάλῃ ἴσον μέρος αὐτῆς. Ἑκάτερον τῶν Μερῶν θὰ κανονίζῃ καὶ θὰ καταβάλῃ τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ παρ' αὐτοῦ διοριζομένου μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς. Τὰ δύο Μέρη θὰ συνεισφέρουν ἐξ ἴσου εἰς τὰ γενικὰ ἔξοδα ἅτινα θὰ προκληθοῦν ὡς ἐκ τῆς λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 21.

Ἐὰν αἱ προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν γίνουν δεκταὶ ὑπὸ τῶν δύο Μερῶν, ἑκάτερον αὐτῶν δύναται ἐντὸς τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς προθεσμίας νὰ ὑποβάλῃ τὴν διαφορὰν εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης. Ἐν ᾗ περιπτώσει κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Δ. Δ. Δ. ἡ διαφορὰ δὲν εἶναι νομικῆς φύσεως τὰ Μέρη συμφωνοῦν ὅπως αὕτη λυθῇ ex aequo et bono, ἐφ' ὅσον οὐδεὶς κανὼν διεθνοῦς δικαίου δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Article 22.

Les Parties Contractantes établiront, dans chaque cas particulier, un compromis spécial déterminant nettement l'objet du différend, les compétences particulières qui pourraient être dévolues à la Cour Permanente de Justice Internationale, ainsi que toutes autres conditions arrêtées entre elles.

Le compromis sera établi par échange de notes entre les gouvernements des Parties contractantes et sera interprêté en tous points par la Cour de Justice. Si le texte du compromis n'est pas arreté dans les trois mois à compter du jour ou l'une des Parties a été saisie d'une demande aux fins de réglement judiciaire, chaque Partie pourra saisir la Cour de Justice par voie de simple requête.

Article 23.

Si la Cour Permanente de Justice Internationale établissait qu'une décision d'une instance judiciaire ou de toute autre autorité relevant de l'une des Parties contractantes se trouve entièrement ou partiellement en opposition avec le droit des gens et si le droit constitutionnel de cette Partie ne permettait pas ou ne permettait qu'imparfaitement d'effacer les conséquences de la décision dont il s'agit les Parties conviennent qu'il devra être accordé par la sentence de la Cour à la Partie lésée une satisfaction équitable.

Article 24.

L'arrêt rendu par la Cour Permanente de Justice Internationale sera exécuté de bonne foi pas les Parties.

Les difficultés auxquelles son interprétation pourrait donner lieu seront tranchées par la Cour de Justice que chacune des Parties pourra saisir à cette fin par voie de simple requête.

Article 25.

Durant le cours de la procédure de conciliation ou de la procédure judiciaire, les Parties contractantes s'abstiendront de toute mesure pouvant avoir une répercussion préjudiciable sur l'acceptation des propositions de la Commission de conciliation ou sur l'exécution de l'arrêt de la Cour Permanente de Justice Internationale.

Article 26.

Si une procédure de conciliation ou une procédure judiciaire est pendante lors de l'expiration du présent Traité, elle suivra son cours conformément aux dispositions du présent Traité ou de toute autre convention que les Parties seraient convenues de lui substituer.

Article 27.

Les contestations qui pourraient surgir soit dans l'interprétation soit dans l'exécution du présent traité, y compris celles relatives à la qualification des litiges, seront soumises directement par une simple demande, à la Cour Permanente de Justice Internationale.

Article 28.

Le présent traité sera ratifié dans le plus bref délai possible et entrera en vigueur immédiatement après

Ἄρθρον 22.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ καταρτίσωσιν ἐν ἑκάστῃ εἰδικῇ περιπτώσει εἰδικὸν συνυποσχετικὸν καθορίζον ἐπακριβῶς τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, τὰς ἰδιαιτέρας ἁρμοδιότητας τὰς παρεχομένας ἐνδεχομένως εἰς τὸ Δ. Δ. Δ. Δ. ὡς καὶ οἱονδήποτε ἕτερον ὅρον ἀποφασισθέντα ἐκ συμφώνου.

Ἡ κατάρτισις τοῦ συνυποσχετικοῦ θὰ γίνηται δι' ἀνταλλαγῆς διακοινώσεων μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, θὰ ἑρμηνεύεται δὲ ἐφ' ὅλων αὐτοῦ τῶν σημείων ὑπὸ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου. Ἐὰν τὸ κείμενον τοσυνυποσχετικοῦ δὲν καταρτισθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐκοινοποιήθη εἰς ἕν τῶν Μερῶν αἴτησις ἐπὶ σκοπῷ δικαστικοῦ διακανονισμοῦ ἑκάτερον τῶν Μερῶν δύναται νὰ ἀγάγῃ τὸ ζήτημα πρὸ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου δι' ἁπλῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 23.

Ἐὰν τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Δ. Δικαιοσύνης ἀπεφαίνετο ὅτι μία ἀπόφασις δικαστικῆς ἢ ἄλλης τινὸς ἀρχῆς ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν εὑρίσκεται ὁλοσχερῶς ἢ ἐν μέρει ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ Διεθνὲς Δίκαιον, καὶ ἂν τὸ Συνταγματικὸν Δίκαιον τοῦ Μέρους τούτου δὲν ἐπέτρεπεν ἢ ἐπέτρεπεν ἀτελῶς τὴν ἐξάλειψιν τῶν συνεπειῶν τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἀποφάσεως, τὰ Μέρη συμφωνοῦσιν ὅπως χορηγηθῇ διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου δικαία ἱκανοποίησις εἰς τὸ ζημιούμενον Μέρος.

Ἄρθρον 24.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Δ. Δ. θὰ ἐκτελεσθῇ καλῇ τῇ πίστει ὑπὸ τῶν Μερῶν.

Αἱ δυσκολίαι εἰς ἃς δύναται νὰ προσκρούσῃ ἡ ἑρμηνεία της θὰ λύωνται ὑπὸ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου ὅπερ θὰ ἐπιλαμβάνηται δι' ἁπλῆς αἰτήσεως ἑνὸς τῶν Μερῶν ἐπὶ τούτῳ.

Ἄρθρον 25.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας Συνδιαλλαγῆς ἢ τῆς Δικαστικῆς διαδικασίας, τὰ συμβαλλόμενα Μέρη θ' ἀπόσχωσι παντὸς μέτρου δυναμένου νὰ ἔχῃ δυσμενῆ ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς ἀποδοχῆς τῶν προτάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Συνδιαλλαγῆς ἢ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ. Δ. Δ. Δ.

Ἄρθρον 26.

Ἐὰν διαδικασία τις Συνδιαλλαγῆς ἢ Δικαστικὴ ἐκκρεμεῖ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, θέλει ἐξακολουθήσῃ τὴν πορείαν της συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης ἢ οἱασδήποτε ἄλλης συμβάσεως δι' ἧς τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ εἶχον συμφωνήσῃ νὰ τὴν ἀντικαταστήσουν.

Ἄρθρον 27.

Αἱ ἀμφισβητήσεις αἵτινες δύνανται νὰ προκύψωσι εἴτε κατὰ τὴν ἑρμηνείαν εἴτε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσηςΣυνθήκης περιλαμβανομένων καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν διαφορῶν ἀμφισβητήσεων, θὰ ὑποβάλλωνται ἀπ' εὐθείας δι' ἁπλῆς αἰτήσεως εἰς τὸ Δ. Δ. Δ. Δ.

Ἄρθρον 28.

Ἡ παροῦσα Συνθήκη θὰ κυρωθῇ τὸ ταχύτερον καὶ θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύι εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων.

l'échange des ratifications. Il est conclu pour la durée de cinq ans à compter de son entrée en vigueur. S'il n'est pas dénoncé six mois avant l'expiration de ce terme, il sera considéré comme renouvelé pour une seconde période de cinq ans et ainsi se suite.

En foi de quoi les plénipotentiaires susnommés ont signé le présent traité.

Fait à Ankara le 30 Octobre 1930.

(s.) E. K. VENIZELOS (s.) ISMET
(s.) A. MICHALAKOPOULOS (s) T. RUSTU

Συνομολογεῖται διὰ διάρκειαν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος της. Ἐὰν δὲν καταγγελθῇ ἓξ μῆνας πρὶν ἐκπνεύσῃ, ἡ προθεσμία αὕτη θὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνανεωθεῖσα διὰ δευτέραν περίοδον πέντε ἐτῶν καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Πρὸς πίστωσιν οἱ προμνησθέντες πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Συνθήκην.

Ἐγένετο ἐν Ἀγκύρᾳ τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1930.

(Ὑπ.) Ε. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Ὑπ.) ΙΣΜΕΤ
(Ὑπ.) Α. MICHALAKOPOULOS (Ὑπ.) Τ. RUSTU

PROTOCOLE.

Les deux Hautes Parties contractantes, imbues des principes qui les ont conduites à la signature du Pacte d'Amitié et d'Arbitrage signé en date de ce jour et désireuses de prévenir de vaines augmentations de leurs dépenses pour les armements navals et de marcher de pair dans la voie de la limitation parallèle de leurs forces respectives en tenant compte des conditions particulières à chacune d'Elles, s'engagent è ne procéder à aucune commande, acquisition ou construction d'unités de guerre ou de leurs armenents sans aviser au préalable l'autre Partie contractante six mois à l'avance, afin que l'occasion soit ainsi fournie aux deux Gouvernements de prévenir éventuellement la course aux armements navals au moyen d'un échange amical de vues et d'explications de part et d'autre dans un esprit de parfaite sincérité.

Ankara, le 30 Ooctobre 1930.

(s.) E. K. VENISELOS (s.) ISMET
(s.) A. MICHALACOPOULOS (s.) T. RUSTU

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Τὰ δύο Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, ἐμφορούμενα ὑπὸ τῶν ἀρχῶν αἵτινες ἤγαγον εἰς ὑπογραφὴν τοῦ Συμφώνου Φιλίας καὶ Διαιτησίας ὅπερ ὑπεγράφη σήμερον, ἐπιθυμοῦντα δὲ νὰ προλάβωσι ματαίας αὐξήσεις τῶν διὰ ναυτικοὺς ἐξοπλισμοὺς δαπανῶν των καὶ νὰ βαδίσωσιν ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἐκ παραλλήλου περιορισμοῦ τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν δυνάμεων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν εἰδικῶν ἑκατέρου συνθηκῶν, ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν εἰς οὐδεμίαν νὰ προβαίνωσι παραγγελίαν, πρόσκτησιν ἢ κατασκευὴν πολεμικῶν μονάδων ἢ ὁπλισμῶν αὐτῶν, ἄνευ προηγουμένης εἰδοποιήσεως τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Μερῶν παρεχομένης ἓξ μῆνας πρότερον, ἵνα οὕτω δοθῇ εὐκαιρία εἰς τὰς δύο Κυβερνήσεις νὰ προλάβωσιν ἐνδεχομένως τὸν ἀνταγωνισμὸν εἰς τοὺς ναυτικοὺς ἐξοπλισμοὺς διὰ φιλικῆς ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων καὶ ἑκατέρωθεν ἐξηγήσεων ἐν πνεύματι πλήρους εἰλικρινείας.

Ἄγκυρα, 30 Ὀκτωβρίου 1930.

(ὑπ.) Ε. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (ὑπ.) ΙΣΜΕΤ
(ὑπ.) Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (ὑπ.) Τ. ΡΟΥΣΔΗ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1927 Π. Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 294 τῆς 26ης Νοεμβρίου 1927 φύλλον τοῦ Α' τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως *ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1928* ὡς καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς :

Ἡ τιμὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως πωλουμένης τμηματικῶς, ὡρίσθη εἰς δραχ. δύο (2) δι' ἕκαστον φύλλον, ἡ δὲ ἐτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογιζομένη ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ὡρίσθη ὡς ἑξῆς :

Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα

Δραχ. τριακοσίας (300) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ δραχ. ἑξακοσίας (600) διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Διὰ τὰ τρία τεύχη Α' Β' καὶ Γ'

Δραχ. διακοσίας (200) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ δραχ. τετρακοσίας (400) διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Διὰ τὸ Παράρτημα μόνον

Δραχ. ἑκατὸν πεντήκοντα (150) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ δραχ. τριακοσίας (300) διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

καταβαλλομένου τοῦ ἀντιτίμου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐπὶ τῇ ἐκδόσει γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως καὶ προσαγομένου ἢ ἀποστελλομένου πρὸ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ συνδρομητοῦ εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

"ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ,,

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ εἰς τὸ «***Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν***» ὡρίσθη εἰς δραχ. διακοσίας (200) διὰ τὸ ***Ἐσωτερικὸν*** καὶ δραχ. τετρακοσίας (400) διὰ τὸ ***Ἐξωτερικόν,*** ἑκάστου δὲ φύλλου τούτου εἰς δραχ. τρεῖς (3).

Ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «***Παράρτημα***» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ Καταστατικῶν Σωματείων καὶ εἰς τὸ «***Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν***», τῶν Καταστατικῶν Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται ὡς ἑξῆς :

Τῶν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχ. δύο καὶ 50]οο (2,50]οο) κατὰ στίχον, ἡ δὲ τῶν δημοσιευομένων ἐπὶ πληρωμῇ Καταστατικῶν Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν, Σωματείων κλπ. εἰς δραχ. ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης.

Διὰ Διατάγματος τῆς 15ης Αὐγούστου 1927 ἡ τιμὴ τῶν εἰς τὸ «***Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν***» δημοσιευομένων, ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1928 ὡς ἑξῆς :

Δι' ἑκάστην δημοσίευσιν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων ἐν γένει εἰς δραχ. διακοσίας (200), καὶ τῶν ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1.500).

Διὰ Διατάγματος ἀπὸ 10ης Μαρτίου 1928 ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1928 ἡ τιμὴ τῶν εἰς τὸ «***Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν***» δημοσιευομένων συνοπτικῶν καταστάσεων εἰς δραχμὰς ἑπτακοσίας πεντήκοντα (750) δι' ἑκάστην δημοσίευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Αὐγούστου 1930.

Ὁ Διευθυντὴς

Κ. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

Σημ. — **Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὰ τεύχη τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως διαφυλάττωσι ταῦτα, καθόσον ἐκδίδονται εἰς ὡρισμένον ἀριθμὸν φύλλων. Μετὰ πάροδον πολλοῦ χρόνου ἀποβαίνει δυσχερὴς ἡ ἐκ νέου ἀποστολὴ τοιούτων. Ὁμοίως νὰ παρακολουθῶσι ταῦτα διότι τινὰ τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυποῦνται μετ' ἄλλων, ἄλλα δὲ προθυστέρως ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.**

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου

DOCUMENT FILE

NOTE

767.68/2/5

SEE 767.68/690 FOR #1882

FROM Greece (Fisher) DATED Oct.8.1931.

TO NAME

1—1127 GPO

REGARDING: Ratifications of the series of treaties, signed at Ankara on October 30,1930, were exchanged on October 6,1931.

kn

SUBJECT

Non-aggression pact--Greece and Turkey.

DATE

9/18/33-½

CASE NUMBER

767.6812 NON AGGRESSION

JACKET No. 1

Please do not disarrange or remove papers from this jacket or deface jacket with office stamp or notations.

1—1235 U. S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE: 1935

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Sofia, Bulgaria, September 18, 1933.

No. 747

SUBJECT: GRECO-TURKISH PACT.

DEPARTMENT OF STATE
OCT 2 1933
DIVISION OF NEAR EASTERN AFFAIRS

DEPARTMENT OF STATE
A-C/C
OCT 14 1933
ASSISTANT SECRETARY OF STATE

FOR DISTRIBUTION - CIR
Yes No
To the Field
In U. S. A.
Copy to M I D
CONFIDENTIAL

STRICTLY CONFIDENTIAL

DEPARTMENT OF STATE
OCT 3 - 1933
DIVISION OF NEAR EASTERN AFFAIRS

TREATY DIVISION
OCT 13 1933
DEPARTMENT OF STATE

STRICTLY CONFIDENTIAL

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

I have the honor to inform the Department that Bulgarian opinion has greeted the Greco-Turkish pact, signed at Ankara on September 14, with apparent calm but with the definite realization, and consequent disappointment, that Article 1 of the pact constitutes a new obstacle to the realization of Bulgaria's aspiration for an outlet on the Aegean. Now that the approximate terms of the three cornered pact offered Bulgaria early this summer by Turkey have been revealed in the form of a Greco-Turkish agreement it is clear why the Bulgarian reply was a categoric negative. Obviously Bulgaria cannot become a party to an agreement with Turkey and

Greece

767.6812 NON AGGRESSION/1

Confidential File

FILED
OCT 20 1933

Greece which guarantees the existing territorial status quo to the south prior to obtaining satisfaction in so far as an outlet on the Aegean is concerned. That Signor Mussolini has conferred his blessing on the new pact by pointing out that Baron Aloissi was instrumental in effecting the extended understanding between Turkey and Greece has done much to confirm Bulgarian opinion in the thought that dependence on French assistance at Belgrade may in the long run be more efficacious than reliance on protestations of friendship on the part of Signor Mussolini. Under the circumstances there would seem to be good reason to believe that when Ismet Pasha and Tewfik Rushdi Bey reach Sofia on September 20 they will be greeted with carefully phrased statements of friendship in which emphasis will be laid on loyalty to the aims of the League of Nations and on the desirable ends sought by the Pact of Four, rather than with a forthcoming attitude with reference to a new constellation of Turkey, Bulgaria and Greece under the patronage of Italy. In consequence it may be presumed that the Turkish statesmen will not carry home from Sofia anything more than a renewal of the Treaty of Neutrality, Conciliation, Arbitration and Judicial Settlement which was originally signed between the two states on March 6, 1929 (ratifications exchanged December 3, 1929) for a period of five years, and perhaps a new treaty of commerce. In other words, the new agreement between Greece and Turkey appears to have been ill-timed in that at a moment when French interest in Bulgarian destiny is reviving Turkey and Greece have seen fit to take a step which cannot but emphasize in the final analysis the

767.74

community

community of interest between Sofia and Belgrade. Both look to the Aegean.

Respectfully yours,

Maynard B. Barnes

Maynard B. Barnes,
Chargé d'Affaires ad interim.

2 Carbon Copies
Received ---- KHC
L.E.C.

710
MBB:MC

DOCUMENT FILE

NOTE

767.68 12 NON AGGRESSION /2

2

SEE 767.74/40 FOR #753

FROM Bulgaria (Shoemaker) DATED Sept.29, 1933

TO NAME 1—1127

REGARDING:

Visit of Ismet Pasha and Tewfik Rustu Bey to Bulgaria and their unsuccessful attempt to induce Bulgaria to become a party to the Greco-Turkish non-aggression pact.

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Istanbul, September 28, 1933.

No. 541

SUBJECT: Two Visits.

FOR DISTRIBUTION - CHECK Yes No
To the Field
In U. S. A.

CONFIDENTIAL

AM RECD

DEPT. OF STATE DIV. COM. & FIELD

OCT 21 33

TREATY DIVISION
NOV 6 - 1933
DEPARTMENT OF STATE

Office of Economic Adviser
OCT 30 1933
DEPARTMENT OF STATE

767.6812 NON-AGGRESSION/3

DEPARTMENT OF STATE
HSV
OCT 23 1933
DIVISION OF
NEAR EASTERN AFFAIRS

767.6812 non-Aggression

note 767.6811

note 033.6867

The Honorable
The Secretary of State,
Washington.

Sir:

Messrs. Tsaldaris, Maximos and Pesmazoglou, respectively Prime Minister, Minister of Foreign Affairs and Minister of Commerce of Greece arrived in Istanbul on September 10, the first and third on board the Greek light cruiser HELLE, the second somewhat unexpectedly by train from Italy where he had been supposed to be taking a cure for political as well as physical reasons. After passing under a triumphal arch at the Haydar Paşa station the Greek statesmen proceeded to Ankara where they spent five days - one more day than had been intended for reasons which will be mentioned later. An imposing triumphal arch, cubist in style with red, white and blue

NOV 17 1933

FILED

and blue colors ingeniously intertwined and inscriptions in Greek and Turkish had been erected at the entrance to the town. Every lamp post had its Greek or Turkish flag. Banquets took place regularly twice a day and there were two soirées and a musical tea. The first banquet almost incapacitated those present because the fish had been kept at the hotel for five or six days. The distinguished visitors were closely followed by a wagon-lits full of disgruntled diplomats who were invited to the soirées but not to the banquets. They behaved and talked somewhat as boys going back to take a make-up examination before the opening of school after the summer vacation. The soirées were of the well known variety. The more earnest diplomats and especially the Italian Chargé d'Affaires were in a feverish state of activity over what they felt was a profoundly significant international situation. The game of seeing how many times one can say "Bon soir; comment allez-vous?" in the space of half an hour was as much in evidence as ever.

The serious business of the visit of the Greeks was in the first place the signature of a treaty guaranteeing the frontiers of the two countries and in the second place the elaboration of a plan for closer economic cooperation. The treaty gave trouble - unforeseen trouble. I enclose the text as given out by the Anatolian Agency. Apparently, at least on the Turkish side, nobody had very clearly thought out the implications of a treaty guaranteeing frontiers. If it is merely an undertaking by the two Parties to respect their existing

1/,2/

frontiers

frontiers then it is no more than a simple pact of non-aggression, but if it is a guarantee as against a third Power then the treaty comes very close to being a treaty of alliance, although of a limited kind. In the present case, Bulgaria is obviously the third Power affected and if Turkey is to be considered as guaranteeing the existing frontiers of Greece, what is to become of Bulgaria's aspirations for an outlet on the Aegean? These considerations were unsparingly pointed out by the able Bulgarian Minister in Turkey, M. Antonoff. In fact, it is suspected that he played a considerable part in delaying the signing of the treaty. It is said, however, that the Gazi himself was not enthusiastic over the treaty. He has a special fondness for the Bulgarians, due possibly to his having been Military Attaché at Sofia at the beginning of his career. At any rate the signature of the treaty was postponed from day to day. On Monday night Tevfik Rüştü was in his most exuberant humanitarian mood. He gave the most positive and repeated assurances to the Bulgarian Minister that nothing in the treaty was offensive to Bulgaria. But on Tuesday night the Foreign Minister was anything but exuberant and talked about "questions de rédaction" and "questions de détail". At the musical tea on Wednesday the principal Turks and Greeks put in a belated appearance, said little, gulped down a cup of tea and departed to renew the struggle. The treaty was at last signed on September 14th and it became known that the same sort of treaty would be proposed by the Turks to the Bulgarians during the visit of the former to Sofia.

It

It was also freely predicted in foreign circles that the Bulgarians would not accede to any such proposal.

The second of the two items of serious business in connection with the visit of the Greek statesmen - closer economic relations between the two countries - is deserving of very thoughtful consideration. A rather bombastic announcement in the Turkish press declared that except for administrative purposes the frontier between Greece and Turkey would be abolished. The principle having been established, a mixed committee is now studying the details of a plan to treat the two countries as an economic unit. The Greeks feel that their shipping with the utilization of Turkish coal can take care of the needs of both countries; they also feel that certain industries can be developed more economically in their country than in Turkey and vice versa. In other words so far as Turkey and Greece are concerned, it is proposed to circumvent the wastefulness of economic nationalism by a policy of regionalism.

So much for the visit of the Greeks. Now for the Bulgarian visit of Ismet Paşa, Tevfik Rüştü Bey and their colleagues. They left Istanbul on September 19th. The Gazi himself came to the station to bid them farewell and to lend added emphasis to the importance of their mission. They spent three days at Sofia at the conclusion of which a communiqué was issued to the effect that understanding and cordiality had reigned supreme, but the fact remained that the Bulgarians turned down the idea

of

of making a pact similar to the Turkish-Greek frontier guaranteeing pact and refused to adhere to that pact. The only tangible result was the renewal for five years of the existing Turkish-Bulgarian pact of Neutrality, Conciliation, Judicial Regulation and Arbitration, the signature of the protocol to this effect taking place at Varna on September 24th. There is no denying that the Tevfik Rüştü doctrine of friendship with everybody and "when in doubt sign a pact", received a setback. Bulgaria is on her guard and Tevfik Rüştü will have to do something about it. Two minor features of the Bulgarian pilgrimage have excited comment. The Turks returned by way of Varna and the battle cruiser YAVUZ (ex-GOEBEN) was sent to convey them to Istanbul. With Bulgarian susceptibilities somewhat ruffled by the frontier pact with the Greeks, the sending of the biggest ship of the Turkish navy to Varna is certainly open to criticism from the point of view of tact. The second feature which received comment was the selection of Ali Bey, Deputy of Afyon-Karahissar, as a member of the Turkish Mission. He prepared himself for his work as Judge of the Tribunal of Independence by being a ruthless exterminator of Bulgarian comitajis in the old days. He is still remembered in that capacity in Bulgaria which does not help him as a member of a special Turkish diplomatic mission to Bulgaria in 1933.

What of the underlying significance of these events? What forces are at work? One of them is of course the personality of Tevfik Rüştü Bey. It is safe to say that no Foreign Minister enjoys himself more than Tevfik Rüştü Bey.

The ex-physician of Saloniki, the ex-member of the Third International, who dreamed of the destruction of the world at the close of the World War now consorts with the great and mighty at Geneva and may even preside over their meetings this very month. The parvenu in foreign affairs, like the parvenu in any other line is liable to overplay his hand because he finds such satisfaction in what others take for granted. But there is more to it than Tevfik Rüştü Bey's over-compensation. The collapse of the London Economic Conference has, I believe, made a profound impression in Turkey. The international conference at which many Powers, great and small are represented, as a method for solving world problems has failed dismally. The effects of this failure can only be mitigated by understandings between two or three countries - by regionalism. These thoughts were clearly brought out by Ismet Paşa in his speech at the banquet in honor of the Greeks. I believe that they furnish the clew to the real significance of the Greek and Bulgarian visits and of the visits yet to be made to Istanbul and Ankara.

Respectfully yours,

2 Carbon Copies
Received

G. Howland Shaw
Chargé d'Affaires ad interim.

Enclosure:

1. Copy of Turco-Greek Pact of Friendship and Cooperation. (Clipping: L'AKCHAM, Sept.15,1933.)
2. Translation thereof.

710
GHS:ON

Copy sent LEGATION, ATHENS.

Enclosure No. 1 to Despatch No. [illegible]

of September 28, 1933, from the Embassy at Istanbul.

SOURCE: L'AKCHAM (EVENING), No. 5364/3231, September 15, 1933, Istanbul.

CLIPPING

PACTE TURCO-GREC D'AMITIE ET DE COLLABORATION

Le texte du pacte

Voici le texte non-officiel de cet important document, tel qu'il a été communiqué par l'Agence d'Anatolie.

La Grèce et la Turquie fidèlement attachées à leur politique d'amitié, d'entente et de collaboration cordiale,

décidées à assurer le développement constant de cette politique dont les effets se ressentent dans tous les domaines de leur activité nationale et internationale, s'inspirant d'autre part de l'esprit du pacte Briand-Kellogg et d'autres actes internationaux dont elles sont signataires et désireuses de donner un nouveau témoignage solennel de leur attachement à la cause de la paix, ont résolu de conclure un pacte et elles ont nommé à cet effet leurs plénipotentiaires, à savoir:

Monsieur le Président de la République Hellénique:

S.E. M. Panaghis Tsaldaris, président du conseil des ministres,

S.E. M. Démètre Maximos, ministre des affaires étrangères,

Monsieur le Président de la République Turque:

S.E. Ismet pacha, président du Conseil des ministres, député de Malatya,

S.E. Dr. Tevfik Ruchtu bey, ministres des affaires étrangères, député d'Izmir,

lesquels après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme ont arrêté:

Article 1.—La Grèce et la Turquie garantissent mutuellement l'inviolabilité de leurs frontières communes.

Article 2.— Les hautes parties contractantes conviennent que dans toutes les questions d'ordre international pouvant présenter un intérêt pour elles, une consultation préalable est conforme à la directive générale de leur politique d'entente et de collaboration et à leurs intérêts respectifs et communs.

Article 3.— Dans toutes les réunions internationales à représentation limitée la Grèce et la Turquie sont disposées à considérer que le délégué de l'une d'elles aura la mission de défendre les intérêts communs et particuliers des deux parties et elles s'engagent à unir leurs efforts pour assurer cette représentation commune soit à tour de rôle à chacune d'elles, soit dans des cas particuliers d'intérêts spéciaux au pays le plus intéressé.

Article 4 —Le présent pacte est conclu pour une durée de dix ans. S'il n'est pas dénoncé par l'une des hautes parties contractantes une année avant la date de son expiration, il restera en vigueur pour une nouvelle période de dix ans.

Article 5.— Le présent pacte sera ratifié et les ratifications seront échangées à Athènes aussi vite que possible. Il entrera en vigueur à partir de la dernière ratification qui sera communiquée par note à l'autre partie contractante.

Fait à Ankara, le 14.9.933.

Enclosure No. 2, to Despatch No. 541

of September 28, 1933, from the Embassy at Istanbul.

SOURCE: L'AKCHAM (EVENING), No. 5364/3231, September 15, 1933, Istanbul.

TRANSLATION

TURCO-GREEK PACT OF FRIENDSHIP AND COOPERATION.

Greece and Turkey, faithfully attached to their policy of friendship, understanding and cordial cooperation,

determined to assure the constant development of this policy the effects of which manifest themselves in all fields of their national and international activity; being animated on the other hand by the spirit of the Briand-Kellogg Pact and other international pacts of which they are signatories, and desirous of giving another solemn proof of their attachment to the cause of peace, have decided to conclude a pact and have designated to this effect their plenipotentiaries, namely:

THE PRESIDENT OF THE HELLENIC REPUBLIC:

His Excellency Mr. Panaghis Tsaldaris, President of the Council of Ministers;

His Excellency Mr. Demetre Maximos, Minister for Foreign Affairs;

THE PRESIDENT OF THE TURKISH REPUBLIC:

His Excellency Ismet Pasha, President of the Council of Ministers, Deputy of Malatya;

His Excellency Dr. Tevfik Rüştü Bey, Minister for Foreign Affairs, Deputy of Izmir;

who, having exhibited to each other their full powers found to be in good and due form, have agreed upon the following:

Article 1.- Greece and Turkey mutually guaranty the inviolability of their common frontiers.

Article 2.-

Article 2.- The High Contracting Parties agree that in all questions of an international character liable to be of interest to them, previous consultation conforms to the general line of conduct in their policy of understanding and cooperation, and to their respective and common interests.

Article 3.- In all international meetings with limited representation, Greece and Turkey are willing to consider that the delegate of one of them is entrusted with the mission of defending the common and particular interests of both parties, and they agree to combine their efforts with a view to assuring this representation by each party either in turn, or, in particular cases of special interest, by the party principally concerned.

Article 4.- The present pact is concluded for a period of ten years. In case it is not denounced by one of the High Contracting Parties one year prior to the date of its expiration, it will remain in effect for another period of ten years.

Article 5.- The present Pact shall be ratified and the ratifications thereof exchanged at Athens as soon as possible. It will become effective following the final ratification which will be communicated by note to the other Contracting Party.

Done at Ankara, on September 14, 1933.

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 760h.74/316 FOR #11

FROM Yugoslavia (Wilson) DATED Oct.5, 1933

TO NAME 1—1127 GPO

REGARDING:

Effect of recent non-aggression treaty between Turkey and Greece on Bulgaria.

767.6812 NON AGGRESSION /4

Wi

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 867.9111/407 FOR Report #-

FROM Istanbul (Allen) DATED Sept.30, 1933
TO NAME

1—1127

REGARDING:

New Pact between Turkey and Greece signed on September 14.

7E 7.6812 NON AGGRESSION /5

Wi

The important feature of the visit was, of course, the signature of the new pact on September 14. This pact, the avowed purpose of which is to confirm and amplify the pact signed almost three years ago on the occasion of the first Venizelos visit, consists of five articles. It provides for the mutual defense of the common frontiers of the two parties, their consultation regarding all international matters and the representation at international gatherings of the interests of either party by the delegates of the other. The duration of the pact is ten years and is automatically increased by ten years unless the pact is denounced by one of the parties one year before the date of its expiration. It becomes effective when ratified by both parties. On the face of it, the pact is harmless enough although the provision for the defense of the interests of one party by the delegates of the other to an international gathering is not entirely usual. In the light of Balkan conditions, however, the general impression seems to be that the pact is aimed against Bulgaria and was signed in the hope of forcing that power to modify its hitherto intransigent attitude toward a general settlement of Balkan affairs. According to what has been heard said, the pact marks the beginning of a more aggressive movement toward the long-talked-of

Balkan

DEPARTMENT OF STATE

DIVISION OF COMMUNICATIONS AND RECORDS

Balkan organization and constitutes notice to Bulgaria that she must either come into that organization on the terms offered her or face complete isolation. With Ismet Paşa scheduled to visit Sofia a few days after the departure of Mr. Tsaldaris, it seems to be believed that the fact of the signature of the pact with Greece will be of especial usefulness in conversing with the Bulgarians.

From the point of view of the on-looker the Tsaldaris visit has been interesting as viewed in comparison with the earlier visit of Mr. Venizelos. The ceremonial was apparently identical in each case and every effort was made to emphasize the fact that Turko-Greek amity is in no sense affected by the fate of elections in either country. However, the most recent visit fell far short of being the sensational event that was Venizelos' coming. This is accounted for in no small measure, of course, by the fact that the present affair had none of the novelty of the previous one. It is impossible, nevertheless, to overlook the obvious fact that the personality of Venizelos is sparkling in the highest degree and that he is incapable of failing to add lustre to such an occasion. The inevitable result is, consequently, that one got of Tsaldaris and his collaborators an impression of shabbiness and second-rateness. They seemed to be men performing a duty whereas Venizelos appeared like a man performing a labor of love.

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

No. 29 Athens, October 24, 1933.

Subject: Turco-Greek Pact of Friendship and Cooperation.

767.6812 NON-AGGRESSION/6

AM REC'D

DEPT. OF STATE DIV. COM. & REC.

NOV 7 33

FOR DISTRIBUTION

The Honorable

The Secretary of State,

Washington, D. C.

DEPARTMENT OF STATE
NOV 7 - 1933
DIVISION OF
NEAR EASTERN AFFAIRS

DEPARTMENT OF STATE
NOV 24 1933
ASSISTANT SECRETARY OF STATE

Sir:

The Turkish and Greek Plenipotentiaries signed a pact of non-aggression at Ankara on September 14th. In the Press, this matter has taken precedence, quite naturally, over all other matters affecting Greece's foreign policy. Even the matter of the payment of Greece's external debt has fallen into secondary place. Only the all important domestic question of the attempted assassination of Mr. Veniselos continues to receive a comparable amount of publicity. The text of the treaty as reported at Athens conforms to that contained in despatch No. 541/3 of September 28, 1933 from the Embassy at Istanbul, and is therefore not repeated here.

On October 18th, Mr. Tsaldaris appeared before the Chamber of Deputies and explained the meaning of this agreement with Turkey. His explanation did not differ in any essential from the sense of the text. As may be expected, he praised himself highly and pointed out the advantages to be derived. He emphasized that this agreement is not directed against any other nation; that it preserves in a definite manner the common

frontier

CONFIDENTIAL

FILED
NOV 28 1933

frontier of the two countries; that the cause of peace is thus served, permitting the two nations to develop to still greater degree their mutual collaboration. His exposé was received in good part by the deputies and was even accompanied by applause on several occasions, which is not to be wondered at in view of the fact that the only deputies present were members of his own and allied parties, the Opposition party (Venizelist) still abstaining from participation in the debates because the majority will not submit to the Opposition's interpellations on the matter of the investigation of the attack upon Mr. Veniselos and the so-called persecution of the Venizelist officers connected with the Plastiras coup d'État.

The Department is of course aware, from many other sources, of the political perturbation in the Balkan States caused by this agreement, the consequences of which cannot be foreseen at the present time. The first public reaction in Greece was largely one of surprise and somewhat of puzzlement. The Greek people have not yet quite become familiar with the idea of joining up with their secular enemy in political love-feasts. This applies to the inhabitants of Old Greece and still more strongly to the inhabitants of Macedonia who are largely former Turkish subjects. The conception of this agreement undoubtedly lies largely in the desire of Tsaldaris and his followers to make a political gesture primarily of domestic value. The Tsaldarists were jealous of the accomplishments of Veniselos towards rapprochement with Turkey. They desired to show that they could go him one better. It would appear that Tsaldaris and his advisers reasoned that a greater consolidation of the political ties with Turkey would serve as a safeguard to Greece's

interests in Macedonia, for which the Venizelist voters of Macedonia would, or should, be duly grateful and might thereby be gained over to the Tsaldaris party. Secondly, the Tsaldarists wished to show the Balkan world that they were not less clever than the famous Veniselos at the game of inter-Balkan politics. The desire to derive personal commendation from the conclusion of an international agreement is manifest in the public and private statements of all the Tsaldarist leaders concerned in the matter.

An examination of the result will not be amiss. What has been gained by Greece and what may she possibly lose? She has had a frontier line with Turkey guaranteed which was not threatened by Turkey. This is, therefore, a purely negative result. Her leaders have drawn the attention of other countries to themselves as dabblers in the political game. From this they derive satisfaction and have won approval from the bulk of their followers. They have strengthened their relationship with Turkey and have thereby entered still further into the good graces of the Turks, which will probably result in a substantial gain through a more extensive commercial exchange between the two countries.

On the other hand, what may Greece have lost? First and foremost, is the probability that the effort at an understanding with Bulgaria has been given a set-back. The Bulgarian Minister at Athens told a member of the Legation staff that his Government was distinctly resentful of this move and that the effort at rapprochement had received a blow from which it would not likely recover. As the picture is seen here, the Balkans interpret this agreement in only one way; a warning to Bulgaria that she must not hope to change her political frontiers

and

and must forget any treaty revisions which might give her an outlet on the Aegean.

Judgment of the Greek leaders' political capacity must depend upon the real meaning of the pact. Would Turkey, in case of trouble, come to the military aid of Greece on her Macedonian frontier? If so, Greece would appear to have acted wisely. If not, her leaders would appear to have made a major error. The territorial problem of Greece is obviously to protect her coast-line in Macedonia and to prevent the Serbs from bursting out to the sea at Saloniki, and the Bulgars from doing likewise at Cavalla and Alexandropolis. Is this best to be done by relying upon the help of Turkey, or should it have been done by a policy of conciliation and understanding with the two neighbors directly to the North and the Northeast? Greek opinion is naturally divided as to the best policy in this respect.

Up to the present, the Greeks profess to believe in the Serbian manifestations of friendship. The Jugoslav king, on his recent hurried trip through Greece, is said to have given comforting assurance that Greek and Serbian friendship had not been disturbed in the slightest by the Turkish agreement. What will happen if Bulgaria is forced towards the Little Entente, and more particularly if the Serbs and Bulgars come to some agreement of their own in regard to Macedonian affairs? The answer to these questions is not to be found at the present moment, but one thing is certain from the view-point of Greek domestic politics. Mr. Tsaldaris has definitely pinned himself and his party to a policy which alone is sufficient to make or break him. Was it necessary or wise for him to do so?

Mr. Veniselos is reported as being pleased that Tsaldaris cast the die. There is no reason why he shouldn't be. If it goes wrong, Veniselos can reap the benefit. As he is showing intense political activity at the present time, it seems a reasonable deduction that he expects storm clouds to gather.

The Government press in general has approved of and supported the action of its leaders. A few have felt that a more substantial contribution to Greece's interests would have resided in a successful effort to come to an understanding directly with Bulgaria, even at the sacrifice of certain Greek interests - notably in connection with the Cafandaris-Molloff agreement. Had the present Government followed this policy and arrived at a direct understanding with Bulgaria, rather than resorting to the aid of Turkey as against Bulgaria, which is the way the agreement is seen by nearly all Greeks, the political strength of Tsaldaris would have been greatly enhanced. As it is at present, he is seen to be taking a big chance, both by those who follow him and those who oppose him. It will not be long before it is known who is right.

Respectfully yours,

Lincoln MacVeagh

Lincoln MacVeagh,
American Minister.

Copies to Constantinople,
Belgrade, and Sofia.

2 carbon copies

Legation File No. 710

Received ...

LBM/cwf

PM RECD

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

No. 33 Athens, October 27, 1933.

CONFIDENTIAL

NOV 20 33

DEPARTMENT OF STATE
DEC 4 - 1933
Division

Subject: French and German Views of Recent Events in the Balkans.

FOR DISTRIBUTION - CHECK Yes No
To the Field
In U. S. A.
NO DISTRIBUTION

LEGAL ADVISER
NOV 21 1933
DEPARTMENT OF STATE

767.6812 NON-AGGRESSION

The Honorable
The Secretary of State,
Washington, D. C.

DEPARTMENT OF STATE
NOV 21 1933
DIVISION OF
NEAR EASTERN AFFAIRS

767.6812 Non-Aggression

Sir:

768.71/16

In reference to my confidential despatch No. 31 of October 25, 1933, I have the honor to report that in view of the great political activity now going on in the Balkans, I thought it might be of value to consult the German and French Ministers here as to their understanding of recent developments. These include the Greco-Turkish pact, the pact between Turkey and Rumania, and the veritable orgy of visits exchanged of late among the crowned heads and leading politicians of the various Balkan countries, ending, for the present, with the visit to Athens on the part of the Rumanian Foreign Minister.

Neither the German nor the French Minister regard the Greco-Turkish agreement as primarily motivated by considerations of internal politics, and both take it as a serious matter internationally speaking.

Herr Eisenlohr expressed himself as being of the opinion that Turkey would actually intervene in a military sense in favor of Greece, should Bulgaria attack with the purpose of

extending

CONFIDENTIAL

FILED
DEC 5 - 1933

extending her territory to the Aegean Sea. He spoke of such a move as an attempt to construct a "corridor," - a word which means "serious trouble" in Herr Eisenlohr's mind. He also confirmed my impression that nothing definite had been signed during Mr. Titulesco's visit. He then took occasion to sing the praises of the Bulgarians at some length. He spoke of their sturdiness and fighting qualities and emphasized their unfortunate treatment at the hands of the peace-makers after the Balkan and World wars. He further stated with some bitterness that France desires no revision of boundaries in this part of the world lest it create a precedent elsewhere, and intimated that she stands behind the policy of encircling Bulgaria to enforce the preservation of boundary lines unjustly drawn. But when I asked whether he did not think Bulgaria too vital a country to submit tamely to such encirclement, he remarked that trouble might unexpectedly arise from among the ranks of the encirclers themselves, and went on to talk about the relations of Greece with Yugoslavia.

His remarks found a curious echo in the French Minister's statement to me today, to the effect that Yugoslavia and her urge towards Saloniki are more dangerous to Greece than Bulgaria at the present time. M. Clément-Simon did not think that Germany's interest in Bulgaria is at present significant. Germany, he said, has still to deal with Poland and Austria before she can hope again to influence the Balkans greatly. He would not commit himself as to his view of Turkish intentions in case of armed conflict between Greece and Bulgaria, and seemed unaware of the proposed Greco-Rumanian Compensation Agreement; but he felt that a cordial understanding had been arrived

at

at during Mr. Titulesco's visit, - an understanding which for the present would operate as well as a treaty, and without a treaty's disadvantages. He expressed himself as believing that the Greco-Turkish pact was essentially not a move against Bulgaria, nor yet primarily an act of economic significance, but a first step in a Near Eastern international attempt to resist the domination of the Great Powers in this part of the world. He spoke heatedly of the Italian efforts to control affairs in the Eastern Mediterranean, but branded Mussolini's policy elsewhere as tortuous. At this point, I was reminded of the German Minister, who declared with exasperation - "In all this we cannot see the hand of England; we cannot find what her policy is."

What leaps out at one from the conversation of these two Ministers of traditional rival powers in the Balkans is that they think that Yugoslavia and Saloniki are really the focal points of present Greek interest, rather than Bulgaria; and if this is so, it brings into strong relief one of the most likely subjects of discussion during the Titulesco visit. If, as was intimated in my despatch above referred to, Saloniki was offered to Rumania as a base in case of war on her Northern and Western frontiers, was the <u>quid pro quo</u> likely to be only a general understanding on the Bulgarian question, such as the French Minister hinted at, or would something even more vital, in this view, be expected in return, such as Rumanian help in ironing out Greece's troubles with Yugoslavia?

760H.68
768.71
971.2456

The Greek Government is now disseminating the idea that the Titulesco conversations here have led to an understanding which binds together not only Rumania, Turkey and Greece, but

Yugoslavia as well, so that apparently a move has been made in her direction. It would not be difficult to see in this a strong bid to checkmate any attempt on Bulgaria's part to join the Little Entente as a protest against the Greco-Turkish pact. But even aside from this aspect of it, the move would seem well calculated in Greek interests.

770.74

Respectfully yours,

Lincoln MacVeagh

Lincoln MacVeagh,
American Minister.

2 Carbon Copies
Received JM
L.E.C.

Legation File No. 710.

LMacV/cwf

DOCUMENT FILE

NOTE

767.6812 NON-AGGRESSION /8

8

SEE 768.71/16 FOR #31

FROM Greece (MacVeagh) DATED Oct.25, 1933

TO NAME

1—1127 ero

REGARDING:

Greco-Turkish non-aggression pact.

Visit to Greece of Titulescu of Rumania, possibly in connection with -. Possibility that Rumania will sign a similar pact.

No. 31 Athens, October 25, 1933.

CONFIDENTIAL

Subject: The visit of the Rumanian Foreign Minister.

768.71/19

The Honorable

The Secretary of State,

Washington, D. C.

Sir:

The visit of the Rumanian Foreign Minister, Mr. Nicolas Titulesco, set all Athens agog. This is not to be wondered at in view of the situation newly created by the Greco-Turkish Pact of Non-Aggression and Cooperation, and having in mind the importance of the visitor who is not merely an ordinary Foreign Minister representing his country, but is generally considered a man of larger stature and one of the most influential in Balkan politics. His prominence at Geneva and the connecti on with France in the background, through the Petite Entente, lends additional prestige and importance to the Rumanian Foreign Minister in Athenian eyes.

A series of social entertainments was arranged which took up a large part of Mr. Titulesco's time. After his departure for Belgrade, the Government issued an official statement on the result of the conversations held between Mr. Titulesco and the Greek Ministers. This official communiqué says nothing definite of any consequence. It merely states that Mr. Titulesco informed his Greek colleagues of what he had done in the other

Balkan

Balkan capitals and told them about Rumanian policy in the Balkans, and concludes by saying that the two governments have a complete identity of view and will continue to work together for good understanding amongst the Balkan nations.

It is generally understood that the whole question of Inter-Balkan relationship was thoroughly combed over during Mr. Titulesco's visit, as well as questions of direct interest between Greece and Rumania. That nothing has been made public does not necessarily mean that the visit was barren of results. But as far as regards the proposed Compensation Agreement between the two countries, regulating their exchange of products, the absence of any announcement would seem to indicate that no definite understanding was arrived at, there being no reason to keep such an agreement secret once it was made.

From usually well informed sources, the Legation learns that besides the discussion of the Compensation proposal, Mr. Titulesco entered into conversations about the situation of the Rumanian (Koutsovlach) minority in Macedonia; the possibility of Saloniki being used by Rumania as a base of supplies in case of war on her Western or Northern frontiers; and, of course, the recent Greco-Turkish Pact. The Rumanian minority question is a chronic one, and apparently received only passing attention, no doubt to satisfy certain elements in Rumania who continue their interest in this matter. The question of Saloniki as a Rumanian military supply base is believed to have received more serious consideration. If any understanding was arrived at, a strong effort will no doubt be made to keep it confidential.

The matter of primary importance in the public's eyes was, of course, the Greco-Turkish Pact, the Greek Government being itself responsible for focussing the public gaze in this direc-

direction. Just what attitude Mr. Titulesco took on this subject has not been definitely disclosed. According to information so far obtained, he blew both hot and cold. From Greek sources, he is said to have stated to the Greek leaders that his Government would be ready to enter into an agreement similar to the Greco-Turkish Pact with both the Governments of Greece and Turkey, in so far as the geographical separation of Rumania from the other two countries would make it appropriate. In other words, he is said to have told the Greeks that Rumania would be ready to guarantee that she would not make any, or join in with any, aggressive movement against either Turkey or Greece and would collaborate in international matters, in the same fashion as is agreed between Turkey and Greece. On the other hand, after an official dinner which the Greek Government offered to Mr. Titulesco, at which the Balkan diplomats accredited to Greece were present, he conspicuously left the dining-room with the Bulgarian Minister and talked to him alone in the public salon of the Grande Bretagne Hotel for a matter of more than a hour, while Mr. Maximos, the Greek Foreign Minister, and other Greek leaders looked on. The Bulgarian Minister told a member of my staff that Mr. Titulesco had said to him during the course of this conversation, that King Carol and the Rumanian Government had authorized him, on his present Balkan tour, to conclude with Turkey and with Greece a pact of non-aggression and international cooperation, but that he did not intend to exercise this discretion as he did not wish Bulgaria to derive the impression that she was being encircled by her neighbors in a series of agreements which could only be interpreted by the Bulgarians as unfriendly to them. Mr. Titulesco also visited Mr. Veniselos at the latter's residence and remained with him in private for two hours.

In view of all this uncertainty, we should do well, perhaps, to remember that Mr. Titulesco's visit to Athens is far from being an isolated phenomenon. It is, in fact, but one of many such visits being paid on all sides, just now, by responsible Balkan leaders. Such activity may well lead to a realignment of forces in the peninsula, if not to the actual encirclement and isolation of Bulgaria, which is regarded in some quarters as the present aim of Greek policy. As Mr. Titulesco is returning home by way of Yugoslavia, it is not to be wondered at that the official reports of his visit here confine themselves to generalities. But one thing stands out in retrospect which could not be concealed, namely the eagerness with which he was received.

As regards public opinion in Greece, though the Government Press endeavors to make it appear that the visit of Mr. Titulesco was everything that could have been expected, there is nevertheless a distinct under-current of disappointment, both in the press and in the private comment of prominent Greeks. The apparent inability of the Government to point to any definite benefit from the visit of the Rumanian Foreign Minister is too clearly in line with the doubts expressed by the critics of the Greco-Turkish pact. People are beginning to ask themselves more and more whether the Tsaldaris Government is doing so much for Greece after all. Should the Opposition choose to exert itself along these lines, the Government might be forced to pull the rabbit from the hat and reveal what all the prestidigitation is about.

Respectfully yours,

(Signed)

Lincoln MacVeagh,
American Minister.

Legation File No. 710
LBM/LMacV/cwf

CHIEF OF STAFF
INTEL. DIV.

2657-V-725

G-2 Report

OCT 27 1933

1 SUPPLEMENT

5850

DIVISION OF
NEAR EASTERN AFFAIRS
NOV 22 1933
DEPARTMENT OF STATE

BULGARIA (Political)

Subject: Foreign Relationships.
Bulgaria's Dissatisfaction over Turko-Greek Treaty.

767.68I2 NON-AGGRESSION/9

A recent treaty between Greece and Turkey has caused some bitterness in Bulgaria. In the treaty between these two countries, signed at Ankara on September 14, 1933, the following Article appears: "Greece and Turkey mutually guarantee the inviolability of their common frontiers."

The Turks stated to the Bulgarian Minister in Ankara that the Article was simply a non-aggression pact. Bulgaria, however, regards it as an alliance against a third party, she being the third party.

Bulgaria's one outstanding external policy is the return of western Thrace to Bulgaria. She feels strong enough, if properly equipped, to defeat either Turkey or Greece, but not the two.

This pact she therefore regards as a bitter obstacle to her ambition.

J. A. CRANE,
Lt.Colonel, Field Artillery,
Military Attaché.

FILED
NOV 22 1933

From: M.A. Istanbul Report No. 6510 October 25, 1933.

DEPARTMENT OF STATE
NOV 21 1933
DIVISION OF
NEAR EASTERN AFFAIRS

767.68I2 NON-AGGRESSION/10

FILED

G-2 Report 3850

TURKEY (Political)

Subject: Foreign Relationships.
Visits to Turkey of Foreign Officials.

In the past few months in Turkey there has been a tremendous amount of going and coming. Just what it all means is indefinite as yet, however there seems to be a general feeling here that under the surface something more has taken place than appears in the words of the various treaties that have been signed, revamped, or renewed.

There have been visits by M. Herriot; by M. Tsaldaris, the Greek Premier; by King Alexander of Yugoslavia; by M. Titulesco of Rumania; by Messrs. Goemboes and de Kanya of Hungary; and Messrs. Ismet Paşa and Tevfik Rüşdü Bey, the Turkish Prime Minister and Minister for Foreign Affairs, respectively, have visited Sofia. All of these visits have resulted in some treaty or agreement of more or less importance.

From a military standpoint the most important event has been the insertion of an Article in the treaty signed with Greece on September 14, 1933, at Ankara. This Article reads "Greece and Turkey mutually guarantee the inviolability of their common frontiers." What does this mean? Is it a simple pact of non-aggression or is it an alliance against a third party? Bulgaria believes the latter, she being the third party, and refused to sign a similar pact with Turkey.

This has been a real setback to Bulgarian ambitions. The Bulgars undoubtedly feel themselves able to defeat either Turkey or Greece, but not the two combined. Bulgaria feels most strongly that she must have western Thrace. It is inhabited by Bulgars, it was hers and must be hers again. Greece and Serbia acknowledged this as Bulgarian territory when they entered in alliance with her in 1912.

Under these circumstances Bulgaria naturally does not want to conclude treaties with Turkey and Greece containing any non-aggression pact, and resents bitterly what she regards as a defensive alliance against her by Greece and Turkey.

J. A. CRANE,
Lt.Colonel, Field Artillery,
Military Attaché.

From: M.A. Istanbul Report No. 6509 October 24, 1933

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

No. 182 Athens, March 9, 1934.

Subject: "Pacte d'entente cordiale" between Greece and Turkey.

Office of Economic Adviser
MAR 30 1934
DEPARTMENT OF STATE

COORDINATIONS AND RECORDS
PUBLICATIONS SECTION
MAR 29 1934

TREATY DIVISION
MAR 31 1934
DEPARTMENT OF STATE

Copy of accompanying documents stamped to be

MAR 29 1934
DIVISION OF
NEAR EASTERN AFFAIRS

767.6812 NON-AGGRESSION/11

The Honorable
The Secretary of State,
Washington, D. C.

Sir:

I have the honor to transmit herewith, for the Department's information, three copies of the Official Gazette of February 14, 1934, containing the Greek and French texts of the "Pacte d'entente cordiale" between Greece and Turkey, which was signed at Ankara on September 14, 1933.

The Pact was ratified by the Hellenic Government on February 7, 1934.

Respectfully yours,

Lincoln MacVeagh

Lincoln MacVeagh,
American Minister.

Enclosures as stated

Legation File No. 710

GG/cwf

FILED
APR 2 - 1934

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 14 Φεβρουαρίου 1934 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 66

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 6036. Περὶ ἐξετάσεως ὀδοντοϊατρῶν κεκτημένων διπλώματα ὁμοταγῶν Σχολῶν. 1
Νόμος 6044. Περὶ κυρώσεως τοῦ ὑπογραφέντος ἐν Ἀγκύρᾳ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας τὴν 14 Σεπτεμβρίου 1933 συμφώνου ἐγκαρδίου συνεννοήσεως. 2
Νόμος 6053. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 2885 Νόμου. 3
Νόμος 6054. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποδοχῆς κληρονομιῶν ἐκ μέρους τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου 5110 διεπομένων ἱδρυμάτων.... 4

Διατάγματα

Περὶ διαχειρίσεως πιστώσεως παρεχομένης εἰς Ἐπιτροπὴν Νόμου 2105 Τελωνείων Πειραιῶς. 5
Περὶ μεταβολῆς τοῦ εἴδους ἐκτάκτων αὐτοτελῶν ἑδρῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. ... 6
Περὶ καθορισμοῦ ἁρμοδιότητος τῶν Ταμείων Ἐνσήμων Ἀθηνῶν καὶ Ἐνσήμων καὶ Δικαστ. Εἰσπράξεων Θεσ/νίκης... 7
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Μυτιλήνης. 8
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τοῦ προαστείου Κηφισίας. 9

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ ἐξετάσεως ὀδοντοϊατρῶν κεκτημένων διπλώματα ἀλλοδαπῶν ὁμοταγῶν Σχολῶν.

Νόμος 6036

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἕλληνες ἔχοντες δίπλωμα ὀδοντοϊατροῦ ἀλλοδαπῆς ὁμοταγοῦς καὶ ἰσοτίμου Ὀδοντοϊατρικῆς Σχολῆς καὶ δυνάμενοι νὰ ἀσκήσωσι τὸ ὀδοντοϊατρικὸν ἐπάγγελμα ἐν τῇ Χώρᾳ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὡς ἄνω διπλώματός των, προσέρχονται εἰς ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τοῦ Ὀδοντοϊατρικοῦ Σχολείου τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀσκήσεως τοῦ ὀδοντοϊατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν Ἑλλάδι, καταργουμένης πάσης ἄλλης ἐν ἰσχύϊ ὑφισταμένης μέχρι σήμερον διατάξεως ὡς πρὸς τοὺς ἐκ ξένων Σχολῶν καὶ τοὺς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προσερχομένους.

Ἄρθρον 2.

Ὡς δικαιολογητικὰ ὑποβληθήσονται: α') δίπλωμα δι' οὗ δύνανται νὰ ἀσκήσωσι τὸ ὀδοντοϊατρικὸν ἐπάγγελμα, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1, ἐπικεκυρωμένον παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεώς του, μετὰ βεβαιώσεως ταύτης περὶ τῆς γνησιότητος τοῦ ὡς ἄνω διπλώματος καὶ β') πιστοποιητικὸν τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας.

Ἄρθρον 3.

Αἱ αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν τῶν ὑποψηφίων ὑποβάλλονται εἰς τὴν Πρυτανείαν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὸν ἔλεγχον τούτων, ἐφαρμοζομένων διὰ τὰ ἐξέταστρα καὶ τὴν διενέργειαν τῶν ἐξετάσεων καὶ τὰ ἐπὶ πτυχίῳ τέλη τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῶν ἐπὶ πτυχίῳ προσερχομένων φοιτητῶν τῆς ὀδοντιατρικῆς, ὑποχρεουμένου τοῦ Ὀδοντιατρικοῦ Σχολείου ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως τῶν ὑποψηφίων ἐκδώσῃ τὰ ἀποτελέσματα καὶ ἀνακοινώσῃ ταῦτα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ἐπιτυγχάνοντες εἰς τὰς ἐξετάσεις λαμβάνουσι πτυχίον τοῦ Ὀδοντιατρικοῦ Σχολείου τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 5.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1935, πέραν δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ἰσχύουν αἱ σχετικαὶ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν Ἰατρικὴν Σχολήν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1934.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς κλπ. Ὑφυπουργὸς

ΣΠ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Φεβρουαρίου 1934.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

ΣΠ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

(2)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ὑπογραφέντος ἐν Ἀγκύρᾳ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας τὴν 14 Σεπτεμβρίου 1933 Συμφώνου ἐγκαρδίου συνεννοήσεως.

Νόμος 6044

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ὑπογραφὲν ἐν Ἀγκύρᾳ τὴν 14 Σεπτεμβρίου 1933 Σύμφωνον ἐγκαρδίου συνεννοήσεως οὗτινος τὸ κείμενον ἕπεται ἐν γαλλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ ἑλληνικῇ μεταφράσει.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1934.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Φεβρουαρίου 1934.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

ΣΠ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

THIS DOCUMENT MUST BE RETURNED TO THE
DIVISION OF COMMUNICATIONS AND RECORDS

ΣΥΜΦΩΝΟΝ ΕΓΚΑΡΔΙΟΥ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ

Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία πιστῶς προσηλωμέναι εἰς τὴν πολιτικήν των φιλίας, συνεννοήσεως καὶ ἐγκαρδίου συνεργασίας,

Ἀποφασισμέναι νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν σταθερὰν προαγωγὴν τῆς πολιτικῆς ταύτης, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα καθίστανται αἰσθητὰ εἰς πάντα τὰ πεδία τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς διεθνοῦς αὐτῶν δράσεως, ἐμπνεόμεναι δ' ἐξ ἄλλου, ἐκ τοῦ πνεύματος τοῦ συμφώνου Μπριὰν—Κέλλογκ καὶ ἄλλων διεθνῶν πράξεων ἃς ἔχουσιν ὑπογράψει καὶ ἐπιθυμοῦσαι νὰ παράσχωσι νέον ἐπίσημον τεκμήριον τῆς προσηλώσεώς των πρὸς τὴν εἰρήνην,

Ἀπεφάσισαν νὰ συνομολογήσουν ἓν σύμφωνον καὶ ὥρισαν πρὸς τοῦτο ὡς ἀντιπροσώπους των:

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας:

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Παναγῆν Τσαλδάρην, Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου,

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Δημήτριον Μάξιμον, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας:

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Ἰσμὲτ Πασσᾶν, Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Βουλευτὴν ἐκ Μαλατίας,

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Δρα Τεβφὴκ Ρουσδῆ Βέην, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Βουλευτὴν ἐκ Σμύρνης:

Οἵτινες ἀνακοινώσαντες ἀλλήλοις τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν καλῶς καὶ νομίμως ἔχοντα ἀπεφάσισαν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία ἐγγυῶνται ἀμοιβαίως τὸ ἀπαραβίαστον τῶν κοινῶν αὐτῶν συνόρων.

Ἄρθρον 2.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσιν ὅτι ἐπὶ πάντων τῶν διεθνοῦς φύσεως ζητημάτων, ἅτινα δύνανται νὰ παρουσιάσωσιν ἐνδιαφέρον δι' αὐτά, ἡ ἐκ τῶν προτέρων ἀνταλλαγὴ σκέψεων εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν γενικὴν κατεύθυνσιν τῆς πολιτικῆς των συνεννοήσεως καὶ συνεργασίας, ὡς καὶ πρὸς τὰ ἀμοιβαῖα καὶ κοινὰ αὐτῶν συμφέροντα.

Ἄρθρον 3.

Εἰς πάσας τὰς διεθνεῖς συγκεντρώσεις, εἰς ἃς ἡ ἀντιπροσώπευσις εἶναι περιωρισμένη, ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία εἶναι διατεθειμέναι νὰ θεωρῶσιν ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς μιᾶς ἐξ αὐτῶν θὰ ἔχῃ ἐντολὴν νὰ ὑπερασπίζῃ τὰ κοινὰ καὶ τὰ ἴδια συμφέροντα τῶν δύο Μερῶν, ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ συνενώσωσι τὰς προσπαθείας των πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς κοινῆς ταύτης ἀντιπροσωπεύσεως εἴτε ὑπὸ ἑκατέρας αὐτῶν ἐναλλὰξ εἴτε ὑπὸ τῆς μᾶλλον ἐνδιαφερομένης τῶν δύο χωρῶν ὁσάκις πρόκειται περὶ ἰδιαιτέρων περιπτώσεων εἰδικῶν συμφερόντων.

Ἄρθρον 4.

Τὸ παρὸν Σύμφωνον συνομολογεῖται διὰ δέκα ἔτη.

Ἐὰν δὲν καταγγελθῇ ὑπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἓν ἔτος πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἰσχύος του, θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ δι' ἑτέραν περίοδον δέκα ἐτῶν.

Ἄρθρον 5.

Τὸ παρὸν Σύμφωνον θὰ ἐπικυρωθῇ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θὰ ἀνταλλαγῶσιν ἐν Ἀθήναις ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον. Θὰ ἄρξηται ἰσχύον ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐπικυρώσεως ἥτις θέλει ἀνακοινωθῇ διὰ διακοινώσεως πρὸς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Μέρος.

Ἐγένετο ἐν Ἀγκύρᾳ τὴν δεκάτην τετάρτην Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ τρίτου ἔτους.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ — ΙΣΜΕΤ

Δ. ΜΑΞΙΜΟΣ — Δρ. Τ. ΡΟΥΣΔΗ

PACTE D'ENTENTE CORDIALE

La Grèce et la Turquie fidélement attachées à leur politique d'amitié, d'entente et de collaboration cordiale.

Décidées à assurer le développement constant de cette politique dont les effets se ressentent dans tous les domaines de leur activité nationale et internationale, s'inspirant d'autre part de l'esprit du pacte Briand—Kellogg et d'autres actes internationaux dont elles sont signataires et désireuses de donner un nouveau témoignage solennel de leur attachement à la cause de la paix.

Ont résolu de conclure un pacte et elles ont nommé à cet effet leurs Plénipotentiaires, à savoir :

Monsieur le Président de la République Hellénique :

Son Excellence Monsieur Panaghis Tsaldaris, Président du Conseil des Ministres.

Son Excellence Monsieur Démètre Maximos, Ministre des Affaires Etrangères;

Monsieur le Président de la République Turque :

Son Excellence Ismet Pasa, Président du Conseil des Ministres, Député de Malatya.

Son Excellence Dr Tevfik Rustu Bey, Ministre des Affaires Etrangères Député d'Izmir;

Lesquels après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs trouvés en bonne et due forme ont arrêté;

Article 1.

La Grèce et la Turquie garantissent mutuellement l'inviolabilité de leurs frontières communes.

Article 2.

Les Hautes Parties Contractantes conviennent que dans toutes les questions d'ordre international pouvant présenter un intérêt pour elles, une consultation préalable est conforme à la directive générale de leur politique d'entente et de collaboration et à leurs intérêts respectifs et communs.

Article 3.

Dans toutes les réunions internationales à représentation limitée, la Grèce et la Turquie sont disposées à considérer que le délégué de l'une d'Elles aura la mission de défendre les intérêts communs et particuliers des deux Parties et Elles s'engagent à unir leurs efforts pour assurer cette représentation commune soit à tour de rôle à chacune d'Elles soit dans des cas particuliers d'intérêts spéciaux au pays le plus intéressé.

Article 4.

Le présent Pacte est conclu pour une durée de dix ans.

S'il n'est pas dénoncé par l'une des Hautes Parties Contractantes une année avant la date de son expiration, il restera en vigueur pour une nouvelle période de dix ans.

Article 5.

Le présent Pacte sera ratifié et les ratificationsseront échangées à Athènes aussi vite que possible. Il entrera en vigueur à partir de la dernière ratification qui sera communiquée par note à l'autre Partie Contractante.

Fait à Ankara, le quatorze Septembre mil neuf cent trente trois.

P. TSALDASIS — ISMET

D. MAXIMOS — Dr. T. RUSTU

(3)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 2885 Νόμου.

Νόμος 6053

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 2885 νόμου δὲν ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν τοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου, διὰ τὸν ὁποῖον μόνον προηγουμένη γνωμοδότησις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπαιτεῖται.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1934.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Δ. ΧΕΛΜΗΣ

Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Φεβρουαρίου 1934.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσυνης
ΣΠ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

(4)

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποδοχῆς κληρονομιῶν ἐκ μέρους τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου 5110 διεπομένων ἱδρυμάτων.

Νόμος 6054

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου 5110 διεπόμενα ἱδρύματα θεωροῦνται ἀποδεχόμενα τὴν ἐπαγομένην εἰς αὐτὰ κληρονομίαν μὲ τὸ εὐεργέτημα τῆς ἀπογραφῆς μὴ εὐθυνόμενα πέραν τοῦ ἐνεργητικοῦ αὐτῆς καὶ μὴ στερούμενα κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν καὶ δι' οἱονδήποτε λόγον τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμου.

2. Κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον θεωροῦνται γενόμεναι ἀποδεκταὶ καὶ κληρονομίαι ἃς τὰ ὡς ἄνω ἱδρύματα ἀπεδέχθησαν καὶ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Φεβρουαρίου 1934.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Δ. ΧΕΛΜΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγὶς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Φεβρουαρίου 1934.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
ΣΠ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ διαχειρίσεως πιστώσεως παρεχομένης εἰς Ἐπιτροπὴν Νόμου 2105 Τελωνείων Πειραιῶς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 5561 τῆς 23 Ἰουνίου 1932 «περὶ συμπληρώσεως, τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 5415 κλπ.», προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην ὑπ' ἀριθ. 894)1933 τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2105 τῆς 9 Μαρτίου 1920 «περὶ συστάσεως τοπικῶν Ἐπιτροπῶν ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως δημοσίων τελωνειακῶν καταστημάτων χρηματικὸν ἔνταλμα προπληρωμῆς τοῦ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τελωνείων Πειραιῶς τιθεμένου μέρους τῆς πιστώσεως, ἐκδίδεται ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, ἥτις διὰ πράξεως αὐτῆς ὁρίζει τὸ ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μέλος αὐτῆς, ὅπερ διαχειρίζεται τὸ χρηματικὸν τοῦτο ποσὸν διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ παρ' οὗ καταβάλλονται αἱ παρὰ τῆς, διὰ τοῦ νόμου τούτου, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 1 τοῦ νόμου 2482 τοῦ ἔτους 1920 καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε.1980 τῆς 15 Φεβρουαρίου 1926 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, Ἐπιτροπῆς Τελωνείων Πειραιῶς ἐντελλόμεναι δαπάναι καὶ παρ' οὗ ὑποβάλλονται τὰ διὰ τοῦ νόμου 2105, ὁριζόμενα δικαιολογητικὰ πρὸς τακτοποίησιν τοῦ ἐντάλματος τούτου.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1934.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΜΟΥΝΤΖΟΥΡΙΔΗΣ, Π. ΡΑΛΛΗΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ, ΑΛ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Δ. ΧΕΛΜΗΣ

(6)

Περὶ μεταβολῆς τοῦ εἴδους ἐκτάκτων αὐτοτελῶν ἑδρῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν 4 παράγραφον τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ νόμου 5343 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν» προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κλπ. στηριζομένη εἰς πρότασιν τῆς Παν. Συγκλήτου ληφθεῖσαν μετὰ γνώμην τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, πρὸς δὲ καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 882)1933 γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διατάσσομεν τάδε.

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ εἶδος τῶν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κενῶν ἐκτάκτων αὐτοτελῶν ἑδρῶν 1) τῆς ἐκκλησιαστικῆς ρητορικῆς, λειτουργικῆς καὶ κατηχητικῆς καὶ 2) τῆς ἱστορίας τῶν Θρησκευμάτων, μεταβάλλεται ὡς ἑξῆς. Τῆς μὲν πρώτης εἰς ἕδραν τῆς Ἁγιολογίας καὶ Ὑμνογραφίας» τῆς δὲ δευτέρας εἰς ἕδραν Ἱστορίας τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς συγχρόνου θρησκευτικῆς καὶ Θεολογικῆς κινήσεως».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων κλπ. Ὑπουργὸν ἀνα-

τίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Δεκεμβρίου 1933

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς

Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

(7)

Περὶ καθορισμοῦ ἁρμοδιότητος τῶν Ταμείων Ἐνοήμων Ἀθηνῶν καὶ ἐνσήμων καὶ Δικαστικῶν εἰσπράξεων Θεσσαλονίκης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὰ ἄρθρα 1 καὶ 7 τοῦ Νόμου 4953 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ταμειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους καὶ Ἐπιθεωρήσεως Δημοσίων Ὑπολόγων 2) τὸ ἄρθρον 6 παραγρ. 8 τοῦ Νόμου 1573 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν ταμείων τοῦ Κράτους» 3) τὸ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου π. ἔ. Διάταγμα «περὶ καθορισμοῦ τῆς συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ταμείων τοῦ Κράτους, τῆς τάξεως, ἕδρας καὶ περιφερείας αὐτῶν» ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 28 ἐ.ἔ. γνωμάτευσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατασσομεν

Ἄρθρον 1

Τὸ Ἐλεγκτήριον τοῦ Ταμείου Ἐνσήμων Ἀθηνῶν προάγεται εἰς τοιοῦτο α' τάξεως.

Εἰς τὸ Ἐλεγκτήριον τοῦτο συμπράττον μετὰ τοῦ Α' διαχειριστικοῦ γραφείου μεταβιβάζεται ἡ μέχρι τοῦδε ἁρμοδιότης τῶν Α' καὶ Β' Ταμείων Πληρωμῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Β' Ταμείου Πειραιῶς, ὅσον ἀφορᾷ α) τὴν πληρωμὴν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν τῶν πληρωτέων εἰς ὁμολογίας τῶν Δανείων Πολεμοπαθῶν, εἰς ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων 3125 καὶ 4278 καὶ τῶν ἐκ τῆς ἐξοφλήσεως τοιούτων ἐνταλμάτων προκυψάντων τίτλων πληρωμῆς, β) Τὴν πληρωμὴν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τῶν πληρωτέων εἰς ὁμολογίας τοῦ Δανείου Ἀπαλλοτριώσεως 8 ο)ο τοῦ 1929, δι' ἀποζημίωσιν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων καὶ τῶν ἐκ τῆς ἐξοφλήσεως τοιούτων ἐνταλμάτων προκυψάντων τίτλων πληρωμῆς, γ) Τὴν ἐξόφλησιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων δι' ἐπιστροφὴν ἀχρεωστήτως πληρωθέντος δι' ὁμολογιῶν φόρου οἰκοδομῶν, δ) Τὴν ἐξόφλησιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, δι' ἐπιστροφὴν ἀντιτίμου εἰς ὁμολογίας ἐκποιηθέντων οἰκοπέδων ὡς καὶ τὴν ἐν γένει ἐξόφλησιν τῶν πάσης φύσεως ἐνταλμάτων πληρωτέων εἰς ὁμολογίας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ μέχρι τοῦδε ἁρμοδιότης τοῦ Α' ταμείου Πληρωμῶν Ἀθηνῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ὁμολογιῶν τῶν Ἐπαρχιακῶν Ταμείων, διὰ τὴν κατάθεσιν αὐτῶν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, μεταβιβάζεται εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀποθήκην Σφραγιστοῦ Χάρτου.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ Ἐλεγκτήριον τοῦ Ταμείου Ἐνσήμων καὶ Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Θεσσαλονίκης, συμπράττον μετὰ τοῦ Α' διαχειριστικοῦ γραφείου, μεταβιβάζεται ἡ ἄχρι τοῦδε ἁρμοδιότης τοῦ Ταμείου Πληρωμῶν Θεσσαλονίκης ὅσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Διατάγματος, κατονομαζομένων χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐν γένει τῶν πληρωτέων εἰς ὁμολογίας.

Ἄρθρον 4.

Τὸ α' τάξεως Ἐλεγκτήριον τοῦ Ταμείου Σύρου ὑποβιβάζεται εἰς τοιοῦτο β' τάξεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν, ἀνατίθεμεν τὴν δημισίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1934

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς

Δ. ΧΕΛΜΗΣ

(8)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου Μυτιλήνης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Νομοθ Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 90 ἐ. ἔτους γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ 132 π. ἔτους πρᾶξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Μυτιλήνης. Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Μυτιλήνης ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων τεθεωρημένῳ διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 2004 ἐ. ἔ. πράξεως αὐτοῦ σχετικῷ Διατάγματι.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Φεβρουαρίου 1934.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Π. ΡΑΛΛΗΣ

(9)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τοῦ προαστείου Κηφισίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1924 Ν. Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» ὡς μεταγεσετέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 151 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημ. Ἔργων ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1593 ἐ.ἔ. πρᾶξιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Κηφισίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν τοῦ σχεδίου τοῦ προαστείου Κηφισίας ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημ. Ἔργων τεθεωρημένῳ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3100 ἐ.ἔ. πράξεως αὐτοῦ σχετικῷ διαγράμματι.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Φεβρουαρίου 1934.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Π. ΡΑΛΛΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

DOCUMENT FILE

NOTE

740.0011 Mutual Guarantee(Balkan)/53

SEE ~~[illegible]~~ FOR memorandum

FROM Near Eastern Div. (Aldridge) DATED April 23, 1934

TO NAME 1—1127 GPO

REGARDING:

Greco-Turkish non-aggression pact of September 14, 1933.

Comments on - in connection with the Balkan Pact.

Wi

767.6812 NON-AGGRESSION/12

12

Central File: Decimal File 767.6812, Political Relations Of States, Relations; Bi-Lateral Treaties., Political., Turkey And Greece, Arbitration. Conciliation. Kellogg Anti-War Pact., Oct. 31, 1930 - April 23, 1934. October 31, 1930 - April 23, 1934. MS Turkey, Greece, and the Balkan States: Records of the U.S. Department of State, 1930-1944: Records of the Department of State Relating to Political Relations of Turkey, Greece, and the Balkan States, 1930-1939. National Archives (United States). Archives Unbound, link.gale.com%2Fapps%2Fdoc%2FSC5111387967%2FGDSC%3Fu%3Domni%26sid%3Dbookmark-GDSC. Accessed 20 June 2025.